

UNIVERSITAS

Utgave 12 årgang 80

www.universitas.no

Torsdag 16. april 2026

REKORDFÅ LISTER I STUDENTVALGET PÅ UIO

Halvparten stiller ikke til gjenvalg

Nyhet s. 14–15

Eivind Trædal drakk til det ble tomt i baren

Nyhet s. 13

NSO vil boikotte Israel – Symbolpolitikk

Nyhet s. 6–7

PÅ BYEN MED NORGES MEKTIGSTE STUDENTER

Nyhet s. 8–9

LEDER OG KOMMENTAR

UNIVERSITAS

Ansvarlig redaktør: **Idun Kjøøl Wiig**
idun.wiig@gmail.com 974 17 414

Nyhetsredaktør: **Ada Louise Andreassen**
adalouisea@gmail.com 948 09 383

Fotosjef: **Adrian Heggem Misfjord**

Desksjef: **Ida Fjeld**

Nettredaktør: **Oscar Alexander Undahl**

Uttegner: **Lia Ghanoush Askew**

Uttegner: **Nora Hognes Berg**

Uttegner: **Thea Ugland Engen**

Uttegner: **Emilie Sveinsson**

Uttegner: **Fabian Lenschow**

Uttegner: **Emil Kvæbek Evrøtveit**

Deskjournalist: **Ingemar Stirling Gundersen**

Korrektursjef: **Selma Flood**

Daglig leder: **Maryam Amini**

Besøksadresse: **Moltke Moes vei 33**

Post: **Boks 3 Blindern, 0313 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Nettside: **www.universitas.no**

Leder

Spikeren i kista for studentdemokratiet?

Idun Kjøøl Wiig, Ansvarlig redaktør

Fuglene kvitrer, sola gløtter frem, studentene kryper inn på lesesalene og ut på uteserveringene. Det er vår! Et annet sikkert vårtegn, er at det er duket for valg ved Studentparlamentet ved Universitetet i Oslo (UiO). Ivrige og håpefulle studentpolitikere strømmer ut på stands på Frederikkeplassen, spammer på sosiale medier og skriver dassaviser. Det er bare ett problem: Ingen bryr seg.

De siste fem årene har valgoppslutningen vært rekordlav nesten hvert år. Ved valget i fjor var det kun elleve prosent av UiO-studerter som valgte å stemme. Det er hårreisende lavt, men ikke overraskende. Siden pandemien har ikke parlamentet klart å mobilisere flere enn én av ti studenter til å engasjere seg ved valget.

Nå viser det seg også at selv studentpolitikere har sluttet å bry seg. I ukas avis kan du lese om at rekordfå lister stiller til valg – kun fire. Det er det laveste antallet si-

den før 2009, og en halvering fra i fjor. Tidligere leder av Universitetslisten Niamh Brekkuhus peker på at engasjementet dør ut i møte med jobb og skole.

Leder av Studentparlamentet Milad Rezvan beskriver utviklingen som naturlig, siden det nå har

Selv studentpolitikere har sluttet å bry seg

vært en periode med sterk økning i antall lister. Hvilken sterk økning Rezvan peker på, er uforståelig. Etter pandemien har antall lister som stiller til valg, ligget på mellom seks og sju. Å kalle det at åtte lister stilte i fjor som en «sterk økning», er en voldsom overdrivelse. Til sammenlikning så lå antall lister på slutten av 2010-tallet på rundt ni.

Kan en grunn for det manglende engasjementet være at det fra utsiden oppleves som at par-

lamentet er en subsidiert vennegjeng som vedtar ting de vet at aldri kommer til å realiseres? Hvor har det blitt av *skybaren* på Lucy Smiths hus, eller at «noe» skal gjøres med trappa utenfor Geog Sverdrups hus, for eksempel? Eller de kjønnsnøytrale toalettene på campus, som studentpolitikere i årevis har vedtatt at de skal kjempe for, men som aldri realiseres?

Det er på høy tid at Rezvan og resten av Studentparlamentet ser sannheten i øynene, og tar det manglende engasjementet på alvor. De har et ansvar for at studenters stemme blir hørt, og da må de klare å ta opp kampen, i stedet for å komme med bortforklarende unnskyldninger. Fortsetter det slik, kan det være studentdemokratiet snart er historie.

Dette er en lederartikkel. Teksten gir uttrykk for avisens holdning, og ikke redaktørens personlige overbevisninger

Arkivaren av Ingemar «Inkvisitoren» Gundersen

Arkivaren

19 år i det akademiske rampelyset

UiOs egen Hilde Henriksen Waage vant denne uken Fritt Ords Pris. Vi kunne gått tilbake bare et par uker til sist gang vi intervjuet Waage. I stedet går vi tilbake til da hun ble ansatt på universitetet som historieprofessor. Da kunne Waage fortelle om massiv hets grunnet sine den gang kontroversielle meninger om Oslo-avtalen. I 2026 er meningene hennes langt fra kontroversielle, og vi gratulerer Waage med velfortjent pris!

Universitas, 5. desember, 2007

Nesbø's eventyrlige verden

Nå som påsken er forbi har vel alle sett Harry Hole-serien på Netflix. Serien, som har vært en felles arbeidsplass for alle landets store (og mindre) skuespillere, har vært på alles lepper både i Norge og internasjonalt. Dette er ikke første gang Nesbø har skapt engasjement rundt et event. I 2010 satte forfatteren publikumsrekord på Naturhistorisk Museum med sin Doktor Proktor-utstilling. Tror ikke Harry Hole er like god på å lage prompepulver.

Universitas, 10. november, 2010

- Universitas er en avis for og av studenter for lærestedene tilknyttet Studensamskipnaden SIO.
- Universitas arbeider etter Vier varsom-plukens regler for god pressesikk.
- Universitas støttes av Velferdstinget, som står uten redaksjonelt ansvar.

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

Generasjon nostalgi

Mens hele verden lengter tilbake til et 90-talls New York, bør vi heller skape vår egen fortelling. En fortelling om det deilige 2020-tallet.

Nostalgi

Hallvard Misje,
journalist i Universitas

Jeg scroller meg gjennom *feeden* på Instagram. «Hvordan så faren din ut på 90-tallet?» får jeg spørsmål om på skjermen. Videoen spoler tilbake, og jeg får bilder av menn som gliser i båtene sine, en eller annen gang på 90-tallet. Jeg blar videre og får opp en video av Carolyn Bessette-Kennedy og John F. Kennedy Jr. vandrende rundt i New Yorks gater – helt vilt romantisk. Jeg går inn i kollektivet hjemme og en venninne ser *Friends* for åttende gang! Alle damene rundt meg har kledd seg Y2K i flere år allerede, og flere kompiser av meg har gått til innkjøp av dumtelefon og legger ut estetiske, blurry bilder tatt med den.

Sangeren Olivia Dean, som dominerer livet til 60 millioner av oss, skal vi tro Spotifys månedlige lyttertall, sa nylig i et intervju til *Vogue* at «New York er *viben* min. Jeg vil ha *Sex and the City*-livet.» I januar gikk avdøde Jeff Buckley for første gang topp hundre på hitlistene med «*Lover, You Should've Come Over*», 29 år etter han døde. Det vir-

ker som en del av oss drømmer seg tilbake til en pre-analog tid i New York, hvor mennesker møttes tilfeldig, kjærligheten var ekte, og folk faktisk var tilstede der de var.

Det kan være verdt å nevne at 90-tallet også var tiåret hvor typer som Donald Trump, Jeffrey Epstein og Harvey Weinstein fikk herje fritt i *The Big Apple*.

I en sak nylig publisert av NRK kan vi lese at «mange kjenner i dag på en snikende lengsel til en tid de aldri har opplevd selv». Den handler om to menn som har perfektionerte klesstiler fra andre tider. «Nostalgi» er et lite opprør mot sider ved samfunnet

vårt i dag som jeg ikke setter pris på» sier musikeren David Øynes til NRK.

Selvsagt preges vi av det som var, slik har det alltid vært. Man tar biter av fortiden og omformer dem til en ny tid – i bøker, filmer, i klesstil og i musikk. Det er naturlig. Likevel lurer jeg på hvor mange av oss som bruker nostalgien mer som flukt enn som sunn inspirasjon. Hva gjør den med oss? Og hvorfor fores vi konsekvent av den i alle sosiale medier? Kan det være noen som skjønner at i en uoversiktlig samtid er pene stillbilder fra en fortid du aldri opplevde, akkurat nok til å holde på oppmerksomheten din litt lenger?

For noen uker siden forklarte journalist i Universitas Setareh Dabirpanah i en kom-

mentar at det finnes nok av ting å reagere på. Samtidig som 90-tallsnostalgien dominerer, får Erling Braut Haaland millioner av visninger på en video der han tilbereder et stykke kjøtt. Simen Velle får et samlet pressekorps til å livestreame hårklippen hans. Olivia Dean, som utover å dele Harry Holes *catchphrase*, «snakk til meg», får milliarder av avspillinger på sanger der hun konsekvent synger om «mannen hun trenger».

Dette er et noe tilfeldig utvalg fra dagens popkultur, men poenget er at det først er når vi er kritiske til hva som skapes og som skjer her og nå, at vi kan håpe på å skape en fremtid vi ønsker oss. Da kan vi ikke lulle oss inn i suttekluter fra 90-tallet, kle oss Y2K eller håpe at smarttelefonen ikke skal ta oppmerksomheten vår.

Det er en grunn til at Jonas Gahr Støre takket de som «lager filmer og TV-serier som vi kjenner oss igjen i» og «alle dere som tar samtiden på pulsen» i sin nyttårstale. Det er en grunn til at kulturkanon diskuteres i Norge og nylig ble innført i Danmark. Politikerne ønsker at vi skal ha en felles fortelling, noe å samles om. Det skjer først og fremst gjennom kulturen. Og den skapes først og fremst av oss.

Vi er unge, vi har tid, og vi ser verden med et litt skråere blick enn de som har vært en del av den lengre enn oss. Er det ikke på tide at vi skaper våre egne fortellinger? Kanskje kan den som skal skrive denne teksten om førti år, se tilbake på oss som inspirasjon, og drømme seg tilbake til det deilige 2020-tallet.

Er det ikke på tide at vi skaper våre egne fortellinger?

menar hvorfor vi ikke må miste fokus på kjerneinnholdet i memesene som sirkulerer om verdens undergang. At memesene først og fremst reflekterer noe alvorlig som har skjedd i verden. Med kulturuttrykkene rundt oss er det akkurat det samme. Hva sier det om kulturen vår når vi stadig drømmer oss tilbake til en tid vi aldri opplevde? Hindrer det oss fra å se hvem som får definisjonsmakt rundt oss nå?

Nyhetsredaktør: **Ada Louise Andreassen**
adalouisea@gmail.com 948 09 383

NYHET

Vil ha ettårig utdanning for væpnet politi

Økt ungdoms- og gjengkriminalitet kombinert med bemanningskrise i politiet. Løsningen til Frp? Få kortere politiutdanning. Partiet vil nemlig ha ettårig politiutdanning for væpnet personell som kan ta over oppgaver innen vakt, sikring og transport, skriver NRK.

– Da kan vi raskt få på plass kapasiteten politiet nå mangler til å drive vakt og sikring, sier leder for justiskomiteen

på Stortinget Jon Helgheim (Frp), som mener at en ettårig utdanning er nok for å løse oppgaver som sikring av demonstrasjoner og vakthold ved ambassader.

Helgheim beskriver selv forslaget som en «hasteløsning med et hurtigspor i politiutdannelsen». I USA kan man bli politi etter kun to måneder. Der blir minst 1000 mennesker drept av politiet hvert år, ifølge Amnesty. **ALA**

Oslo har fått sin f

Oslos første studentplan møtes med ros, men også klare krav til forbedringer.

Studentplan

Tekst Helene Dahle Gjestland
Foto Adrian Heggem Misfjord og Oda Sofie Sørskår

– Det er egentlig veldig lite jeg kan kritisere. Mitt aller første inntrykk var egentlig «wow, dette var bra».

Det sier Elisabeth Evelyn Gjedrem (26), leder i Velferdstinget i Oslo og Akershus (VT), om studentplanen byrådet la fram forrige torsdag. Planen, som nå er ute på høring, er en politisk strategi med tiltak for hvordan Oslo kommune skal arbeide for å gjøre Oslo til en bedre studentby fram mot 2035.

– Vi ønsker å få en helhetlig oversikt over hvordan studentene i Oslo har det, og hva vi kan gjøre for at de skal få det enda bedre, forteller Mehmet Kaan Inan (H), byråd for kultur og næring.

– Vi gjør dette for å vise at vi prioriterer studentene i Oslo.

Formålet med temaplanen er ifølge Kaan Inan å få samlet tiltak og se ting i sammenheng. En oversikt han poengterer at byrådet ikke har hatt tidligere.

– Tidligere har man tenkt på kollektivtilbudet separat fra studentboligpolitikken. Nå får vi sagt det i en sammenheng, sier han.

Oslos første studentplan

Temaplanen er Oslos første av sitt slag, og ble utarbeidet som følge av et enstemmig vedtak fra bystyret i 2023. Planen skal være en helhetlig satsing på Oslo som studentby, på tvers av sektorer i kommunen. Den består av syv satsingsområder, og tilhørende tiltaksforslag med formål om å forbedre studenttilværelsen i Oslo.

Bolig, helse og studententreprenørskap er blant satsingsområdene, og eksempler på konkrete tiltak er å tilrettelegge for studentboligbygging og å synliggjøre relevante støtteordninger for studententreprenører. Studentbyer som Bergen, Ålesund og Gjøvik har allerede hatt lignende temaplaner i lengre tid.

STUDENTBY: Byrådene Hallstein Bjercke (V) og Mehmet Kaan Inan (H) ønsker at Oslo skal bli Nordens beste studenthovedstad

– Oslo burde jo vært Norges beste studentby for lenge siden, sier finansbyråd Hallstein Bjercke (V).

Det var han som fremmet forslaget tilbake i 2023, og han mener det er på høy tid at Oslo får en slik plan.

Gjedrem i VT er enig med byråden. Hun synes det er synd at planen ikke har kommet tidligere, men er glad for at den nå er lagt fram.

– Det er jo på tide, og vel så det, at Oslo får en ordentlig plan for studentene, sier hun.

– Grundig arbeid

Selv om studentplanen har latt vente på seg, er responsen fra VT-lederen positiv.

– Det er grundig arbeid. Det tok jo sin tid. Men da jeg endelig fikk den foran meg og så hva resultatet var, så ble jeg utrolig imponert, forteller Gjedrem.

Skal man tro VT-lederen viser planen at byrådet har lyttet til studentenes ønsker. Hun peker på studentøkonomi som den kanskje største utfordringen blant Oslo-studentene, og trekker fram tiltak som skal gjøre det lettere å bygge studentboliger som et særlig positivt aspekt ved temaplanen.

Bolig er ett av de syv satsingsområdene byrådet presenterer i planen hvor det foreslås flere tiltak for hvordan kommunen kan legge til rette for studentboligbygging.

Gjedrem er spesielt fornøyd med at byrådet støtter VTs resolusjon om at studentboliger skal bli unntatt kravet om naturlig stilleside.

ket ikke skal gå på bekostning av studentene, og understreker at det alltid skal være helsemessig forsvarlig å bo i studentbolig.

Det er jo på tide, og vel så det, at Oslo får en ordentlig plan for studentene

Elisabeth Evelyn Gjedrem, leder i Velferdstinget i Oslo og Akershus

– Det er viktig at vi fører en politikk som åpner for at man kan bygge studentboliger på steder man ikke nødvendigvis kan bygge andre ting, sier Gjedrem.

Hun legger til at dette unnta-

Forbedringspotensiale

Lederen i Studentparlamentet ved Oslomet, Victoria Skogsletten Dalen (30), er også fornøyd med temaplanen og synes den legger gode føringer for hvordan man

Tidligere «folkefiende» mottar hederspris

UiO-professor Hilde Henriksen Waage mottar årets Fritt Ords Pris for sin kritiske og modige forskning og uredde maktkritikk, kunne stiftelsen melde tidligere denne uka.

Waage har gjennom flere tiår vært en av Norges mest sentrale, og forhatte, forskere på Midtøsten. Til Universitas tidligere i år fortalte hun at forskningen hennes på Israel

og Oslo-prosessen har møtt sterk motstand, spesielt fra toppolitikere.

– På 2000-tallet stod jeg faktisk helt alene, som en slags folkefiende à la Henrik Ibsen, der alle var imot det jeg sa, sa hun til avisa.

Heldigvis har ting snudd! Det skulle bare ta 20 år. ALA

Slettet studielån til nesten én milliard

Så langt i år har Lånekassen slettet studielån for over 870 millioner kroner, gjennom ordningene for gjeldssletting i distriktkommuner og i innsatssonen, skriver lånegiveren i en pressemelding mandag denne uka. Pengesummen gjelder for 34.000 kunder.

Med den nye distriktordningen, som ble vedtatt i statsbudsjettet for 2026, kan yrkesaktive som er bosatt i utvalgte distriktkommuner få slettet inntil 25.000

kroner i året av sin studiegjeld. For å få sletta gjelden må du ha bodd i en godkjent kommune i en opptjeningsperiode på tolv sammenhengende måneder, og søke innen tre måneder etter at perioden er over.

I Finnmark og Nord-Troms ligger den årlige summen på 60.000. Så det er bare å pakke mygg spray og fjellsko og komme deg nordover. Oslo-hipsterne venter allerede på deg. ALA

Første studentplan

Satsingsområder i studentplanen

1. Internasjonal profilering og velkomstjenester
2. Bolig
3. Helse
4. Frivillighet, idrett, kultur og uteliv
5. En grønn by
6. Oslo kommune som arbeidsgiver og praksissted
7. Studententreprenørskap

kan utvikle Oslo på en måte som er gunstig for studentene.

– Det er viktig at studenter blir anerkjent som en viktig gruppe i byen, sier Dalen.

Selv om både Dalen og Gjedrem er fornøyde med temaplanen, planlegger begge å sende inn forslag til forbedringer nå som planen er oppe til høring.

I forslaget fra byrådet er ikke studentene ved Oslomet campus Kjeller i Lillestrøm inkludert.

– Temaplanen burde også inkludere disse studentene, mener Dalen.

– De er en del av bybildet i Oslo, flere av dem bor jo her, og de bruker velferdstilbudene i Oslo for eksempel gjennom SiO.

Hun legger til at studentparlamentet ved Oslomet også vil sende inn et forslag om å innføre tiltak for å bedre gynekologisk helsehjelp for studentene.

Ønsker rimeligere studenttilbud

Rimeligere tannhelsetilbud er det første Gjedrem tenker på når Universitas spør om hvilke tiltak hun synes mangler i temaplanen. Hun poengterer at studenttannhelse nevnes i planen, hvor Oslo kommune skriver at de ønsker å jobbe for at kommunens eksisterende helsetilbud skal bli bedre kjent blant studentene, men at det ikke presenteres noen konkrete tiltak for å forbedre tilbudet.

– Vi ønsker at studenter skal betale det samme for tannlegehjelp hos SiO som hos en kommunal tannlege. I dag regnes SiO som en privat aktør og dette reflekteres i prisene. Det synes vi i VT er synd og derfor ønsker vi å sende dette forslaget inn til høring.

I dag betaler de mellom 19 og 28 år bare 25 prosent av de faste takstene for «nødvendig tannbehandling» hos den offentlige tannhelsetjenesten. Ettersom SiO regnes som en privat aktør, er deres tjenester derfor ofte betydelig dyrere enn det kommunale tilbudet, samtidig som kommunen ofte har betydelig lengre ventelister.

STUDENTHUS: I temaplanen står det at Oslo kommune vil bidra til å videreutvikle Chateau Neuf som felles samlingssted for oslostudentene. Leder i Velferdstinget, Elisabeth Evelyn Gjedrem (26) håper dette vil gi studenthuset et økonomisk løft.

Gjedrem sier at de også kommer til å sende inn ønske om reduserte billettpriser på kollektivtransport til høring. Dette selv om Ruter fra 1. mai reduserer prisen på månedskort for studenter.

Vi gjør dette for å vise at vi prioriterer studentene i Oslo

Mehmet Kaan Inin (H), byråd for kultur og næring

– Studenter er en variert gruppe, og det er forskjell på hvilket tilbud man har bruk for. Vi skulle derfor veldig gjerne sett at det også fantes enkeltbilletter med studentrabatt, sier hun.

Scorer lavest i Norden

Finansbyråden er positiv til innspill fra studenter og studentpolitikere, og hå-

per de kan bidra til å gjøre planen enda bedre.

– I byrådet pleier vi å si at vi ikke lager verdens beste by alene, og vi lager ikke verdens beste studentby alene heller.

Ifølge studentundersøkelsen QS Best Student Cities-rangeringen fra 2026 havner Oslo på 78. plass. Dette er desidert lavest blant de nordiske hovedstedene, og hele 54 plasser under Stockholm som kom best ut på 24. plass. København ble rangert som nummer 34 og Helsingfors som nummer 60.

På tross av lavest rangering er visjonen til temaplanen for Oslo formulert som «Sammen gjør vi Oslo til Nordens beste studenthovedstad».

– Synes du ikke det er litt for ambisiøst å sette seg det målet når Oslo scorer så dårlig i rangeringen?

– Absolutt ikke. Vi må ha mål om å kunne konkurrere med de andre nordiske hovedstedene. Vi er nødt til å ha ambisiøse mål, og det er ikke uoppnåelige mål, svarer Bjercke.

VT-lederen er også optimistisk ved spørsmål om hvorvidt visjonen er realistisk.

– Jeg vil si ja. Jeg tror at hvis det stem-

mer at Oslo kommune virkelig er villige til å iverksette tiltak for å gjøre Oslo til en bedre studentby, så er det bare å legge viljen til altså.

Drømmen om 2035

Tidsrammen for temaplanen for studentbyen Oslo er satt fram til 2035. Dersom byrådet får det som de vil, skal altså Oslo være Nordens beste studentby innen den tid.

Gjedrem bruker ordene «stor», «spredt» og «høylytt» for å beskrive studentbyen Oslo anno 2026. I 2035 håper hun studentene i Oslo har en mer romslig økonomi og at de opplever et overordnet samhold i studentmassen.

– Det er mitt høyeste ønske, avslutter hun.

Bjercke har også en drøm for studentenes Oslo i 2035.

– Drømmen min er at Oslo har blitt den beste studentbyen i både Norge og Norden.

Han avslutter med å si at han håper at byen syder av liv, og at studentene tar en plass i bybildet som er helt annerledes enn det du ser i dag.

NSO-LANDSMØTE

NSO-LANDSMØTE

NSO-LANDSMØTE

BLOMSTRER: Eva Franko Aas (27) klar til å tiltre som ny NSO leder til sommeren.

NORGES MEKTIGSTE STUDENT:

Dialog som jobb nummer én

Nyvalgt NSO-leder Eva Franko Aas (27) sier til Universitas at jobb nummer én er en god dialog med medlemslagene.

NSO-leder

Tekst Erik Daniel Aubert og Andreas Nesbø
Foto Andreas Nesbø

I tråd med valgkomiteens innstilling, ble Eva Franko Aas (27) på landsmøtet i helga valgt til ny leder for Norsk studentorganisasjon (NSO). Med dette blir hun øverste tillitsvalgt for omtrent 270.000 studenter i Norge, og populært kalt «Norges mektigste student».

Opp til medlemslagene

Når Universitas møter henne etter valget, er hun naturligvis i godt sinnelag. Å røpe hva hun ønsker at NSO nå skal oppnå, vil hun ikke ennå.

– Det blir opp til medlemslagene å avgjøre hvilken politikk vi skal gå for.

– Og du har ingen ideer selv...? – Jeg har nok noen ideer, men ingen jeg skal begynne å snakke om to minutter inn i vervet.

På spørsmål om hvordan hun vil angripe vervet, er det imidlertid klart at hun ønsker dialog snarest.

– Jeg vil så tidlig som mulig starte en god dialog med ulike

medlemslag, så vi kan finne en felles politikk.

Oslo-sentrert?

Universitas har tidligere skrevet at NSO har blitt kritisert for å være for Oslo-sentrert, særlig siden valgkomiteen, til fem av arbeidsutvalgets seks verv, innstilte kandidater fra Oslo-institusjoner.

På landsmøtet ble innstillingen tatt til følge. Dermed blir Nina Øglænd Johnsen fra Universitetet i Agder (UiA) den eneste i Aas' arbeidsutvalg som ikke har tilhørighet i medlemslag fra hovedstaden.

Noen kunne tenkt at dette taler for at organisasjonen er for Oslo-sentrert. Tvert imot mener Aas at dette landsmøtet har bevist at NSO ikke er det.

– På landsmøtet har vi samlet en rekke forskjellige medlemslag og blitt enige om felles

politikk. At det har kommet endringsforslag og innspill fra alle mulige steder i landet, viser jo at vi er i stand til å enes i fellesskap.

– Så det ligger ikke noe i kritikken?

– Det er definitivt noen ting her som vi må snakke om. Og jeg er veldig opptatt av at vi så fort som mulig skal snakke åpent om det, så man får snakket om hva som er problemene, og stilt spørsmål, for å få en åpen dialog.

– Vil dette være tilstrekkelig for at medlemslagene føler seg hørt?

Det blir opp til medlemslagene å avgjøre hvilken politikk vi skal gå for

Eva Franko Aas (27), nyvalgt NSO-leder

– Ja. Hvis de får mulighet til å snakke åpent om problemene, så kan vi imøtekomme dem. Da kan vi jobbe aktivt for å finne en løsning.

Lover å feire

Til Universitas lovet Aas tidligere i vår å feire valget uansett seier eller nederlag.

– Vil du holde valgloftet ditt om å feire «som bare det» i kveld?

– Det blir absolutt feiring etterpå, ja, ler den nyvalgte NSO-lederen. universitas@universitas.no

NSO vil

Striden om akademisk boikott av Israel har rast i norsk akademia i flere år. Nå tar Norsk studentorganisasjon et tydelig standpunkt, men ikke uten reaksjoner.

Akademisk boikott

Tekst Anne Marie Torbjørnsdal, Andreas Nesbø, Erik Daniel Aubert
Foto Shilan Sari og Andreas Nesbø

Norsk studentorganisasjon (NSO) vedtok i helgen en resolusjon som tar til orde for å stanse enkelte forskningssamarbeid med israelske utdanningsinstitusjoner og suspendere dem fra EUs forskningsprogram Horisont Europa. NSO er en paraplyorganisasjon for 34 studentdemokratier rundt om i landet, som til sammen representerer 270.000 studenter.

Resolusjonen, med tittelen «Akademisk ansvarliggjøring av folkerettsbrudd», er ikke bindende for studentdemokratiene, som står fritt til å føre egen politikk. Den fungerer likevel som retningslinje for NSOs arbeid og kan påvirke hvilke saker som prioriteres overfor myndighetene.

Kritiske BI-studenter

I den vedtatte resolusjonen går NSO inn for at norske utdanningsinstitusjoner bør stanse institusjonelle forskningssamarbeid med israelske utdannings- og forskningsinstitusjoner som begrenser palestinske studenters utdanningsmuligheter, og til den ulovlige okkupasjonen av de palestinske områdene opphører.

Resolusjonen møtte motbør på landsmøtet. Kritikerne, blant dem BIs studentorganisasjon Biso, stilte spørsmål ved om forslaget var i tråd med NSOs prinsippprogram, der det heter at «Institusjonene avgjør selv hvilke samarbeid de vil inngå eller avslutte (...)».

Biso foreslo også å endre ordlyden slik at den gjaldt alle studenter, ikke bare palestinske.

Den vedtatte resolusjonen innebærer i tillegg at NSO går inn for at israelske institusjoner bør suspenderes fra Horisont Europa. Horisont Europa-samarbeidet er verdens største forsknings- og innovasjonsprogram, med et budsjett på 95,5 milliarder euro, og gir forskere, universiteter og bedrifter fra flere land mulighet til å samarbeide og søke støtte til prosjekter.

På tross av innsigelser ble resolusjonen vedtatt i nesten opprinnelig form, med 117 stemmer for boikott, og 52 stemmer mot. Fire delegater valgte å stemme blankt.

Påtroppende NSO-leder Eva Franko Aas (27) stiller seg positiv til vedtaket.

– Jeg synes både det er utrolig viktig og flott at NSO tør å ta et slikt standpunkt.

NSO-resolusjonens punkter oppsummert:

- + Palestinske studenters rett til utdanning og politisk ytringsfrihet må respekteres.
- + Akademisk ansvarliggjøring er et legitimt, ikke-voldelig virkemiddel mot systematiske brudd på akademisk frihet.
- + Norske utdanningsinstitusjoner bør stanse institusjonelle forskningssamarbeid med israelske utdannings- og forskningsinstitusjoner som begrenser palestinske studenters utdanningsmuligheter, inntil den norske anerkjente ulovlige okkupasjonen opphører.
- + Israelske institusjoner bør suspenderes fra Horisont Europa-samarbeidet.

Mildt i forhold til militærmakt

Anna Aronsen Oftedal (30) studerer lektorprogrammet i historie og engelsk ved Universitetet i Oslo (UiO) og er medlem i foreningen Studenter for Palestina. Organisasjonen har arbeidet iherdig for akademisk boikott av Israel.

Hun mener akademisk boikott er nødvendig fordi Israel ikke respekterer menneskerettigheter eller internasjonal lov.

– Det eneste israelske myndigheter hører på er økonomiske sanksjoner og boikott. Det er ikke noen moral å appellere til, sier Oftedal og legger til:

– Det er kun press som funker, og det er veldig mildt hvis man sammenligner med militærmakten Israel utøver.

Oftedal sier at boikott er et nødvendig virkemiddel, og viser til historiske erfaringer. Hun peker på at boikott, inkludert akademisk boikott, var et av de viktigste virkemidlene for å velte apartheidregimet i Sør-Afrika på 1990-tallet.

Symbolpolitikk eller effektivt pressmiddel?

Ikke alle studenter deler Oftedals oppfatning om at NSOs resolusjon er et effektivt pressmiddel.

– Vår kritikk er primært knyttet til NSOs mandat og gjennomslagskraft, sier Erik Sagen (21). Han studerer ved BI Campus Trondheim, og uttaler seg på vegne Biso.

NSO-LANDSMØTE

NSO-LANDSMØTE

NSO-LANDSMØTE

Boikotte Israel

HENDA I VÆRET: Voteringen på helgens landsmøte gikk i favør boikott.

PRESSMIDDEL: Anna Aronsen Oftedal (30) mener akademisk boikott er et effektivt pressmiddel.

Ifølge Sagen bør NSO holde seg til saker der organisasjonen har reell påvirkningskraft, særlig norske studenters hverdag og utdanningspolitiske spørsmål. Han kritiserer resolusjonen fordi den retter seg mot internasjonale aktører og tiltak NSO i praksis ikke kan påvirke.

– NSOs styrke er å påvirke norske studenters hverdag direkte, og at det er her vi har reell kunnskap, troverdighet og påvirkningskraft overfor myndighetene, sier han og utdyper:

– Det er viktig å ta et slikt standpunkt, og engasjement er verdifullt, men engasjement om slike saker uten en reell effekt er symbolpolitikk.

Heller generelt enn konkret

Biso er også kritiske til at resolusjonen som ble fattet retter seg mot en spesiell konflikt, og mener NSO kan bidra mer ved å fremme generelle prinsipper som akademisk frihet og studentrettigheter globalt.

– Vi fremmet forslag om å gjøre resolusjonen mer universell. Det er studenter i Russland, Ukraina, Sudan, Jemen og Myanmar og Iran som også har problemer. Det øker troverdigheten til NSO om vi vedtar en politikk som gjelder alle studenter, uavhengig av konflikt.

– Vil en generell uttalelse ha mer gjennomslagskraft enn en konkret resolusjon?

– Vi mener at en mer generell resolusjon gir mer gjennomslagskraft, med tanke på at det oppriktig er noe alle kan stille seg bak, svarer Sagen.

Det eneste israelske myndigheter hører på er økonomiske sanksjoner og boikott

Anna Aronsen Oftedal (30), student ved UiO

– Det er jo ingen som er for at studenter globalt ikke skal kunne studere. Det er jo en rett, og vi mener at en mer universell resolusjon vil treffe flere.

Professor gratulerer

Det er delte meninger i academia om hvorvidt akademisk boikott er riktig virkemiddel å benytte seg av.

Professor i utdanningsforskning Hege Hermansen ved Oslomet er positiv til NSOs resolusjon:

– Jeg vil gjerne gratulere NSO

med et godt og velbegrunnet vedtak. Norske universiteter bør selvsagt ikke samarbeide med institusjoner som systematisk bidrar til å frata palestinske studenter og palestinske akademikere deres akademiske frihet.

Hermansen har i flere år tatt til orde for akademisk boikott av israelske institusjoner i den offentlige debatten. Hun begrunner sitt standpunkt med forskningsetikk og universitetets verdigrunnlag.

– Universitetet har et verdigrunnlag som gjør at vi kan ikke samarbeide med institusjoner som bidrar til folke-mord, grove krigsforbrytelser og menneskerettsbrudd.

Strider imot vitenskapsideen

Hans Petter Graver, professor i rettsvitenskap ved UiO, er på sin side prinsipielt imot å bruke akademisk boikott som virkemiddel, og har flere ganger uttalt seg mot boikott. Han er kritisk til NSOs resolusjon.

– Å boikotte samarbeid med akademikere i andre land er grunnleggende imot hele vitenskapsideen om at kunnskap utvikles best hvis man samarbeider om utviklingen av den.

I tillegg mener han at boikott bryter med forskeres akademiske frihet.

– Den akademiske friheten innebærer også friheten til å inngå forskersamarbeid og samarbeide med kolleger i andre land, mener han.

Grenser i akademisk frihet?

Hermansen er kritisk til hvordan akademisk frihet brukes som argument i denne sammenhengen, og understreker at den ikke er absolutt:

– Akademisk frihet er noe vi utøver under ansvar – den er ikke grenseløs. Vi har forskningsetiske retningslinjer, og et sentralt prinsipp er at forskningen vår ikke skal gjøre unødvendig skade, sier hun.

– Når vi samarbeider med institusjoner som bidrar til folkemord, og som bidrar til å frarøve palestinerne deres akademiske frihet, er den grensen brutt.

Graver deler ikke Hermansens syn på hvor grensene går:

– Akademisk frihet har jo grenser når det gjelder fabrikkering, fusk og alvorlige brudd på vitenskapelige normer. Det er de grensene som forskersamfunnet er bundet av, men dette handler jo ikke om noe av det.

Ifølge UiO-professoren må hensynet til akademisk frihet i Norge veie tyngst:

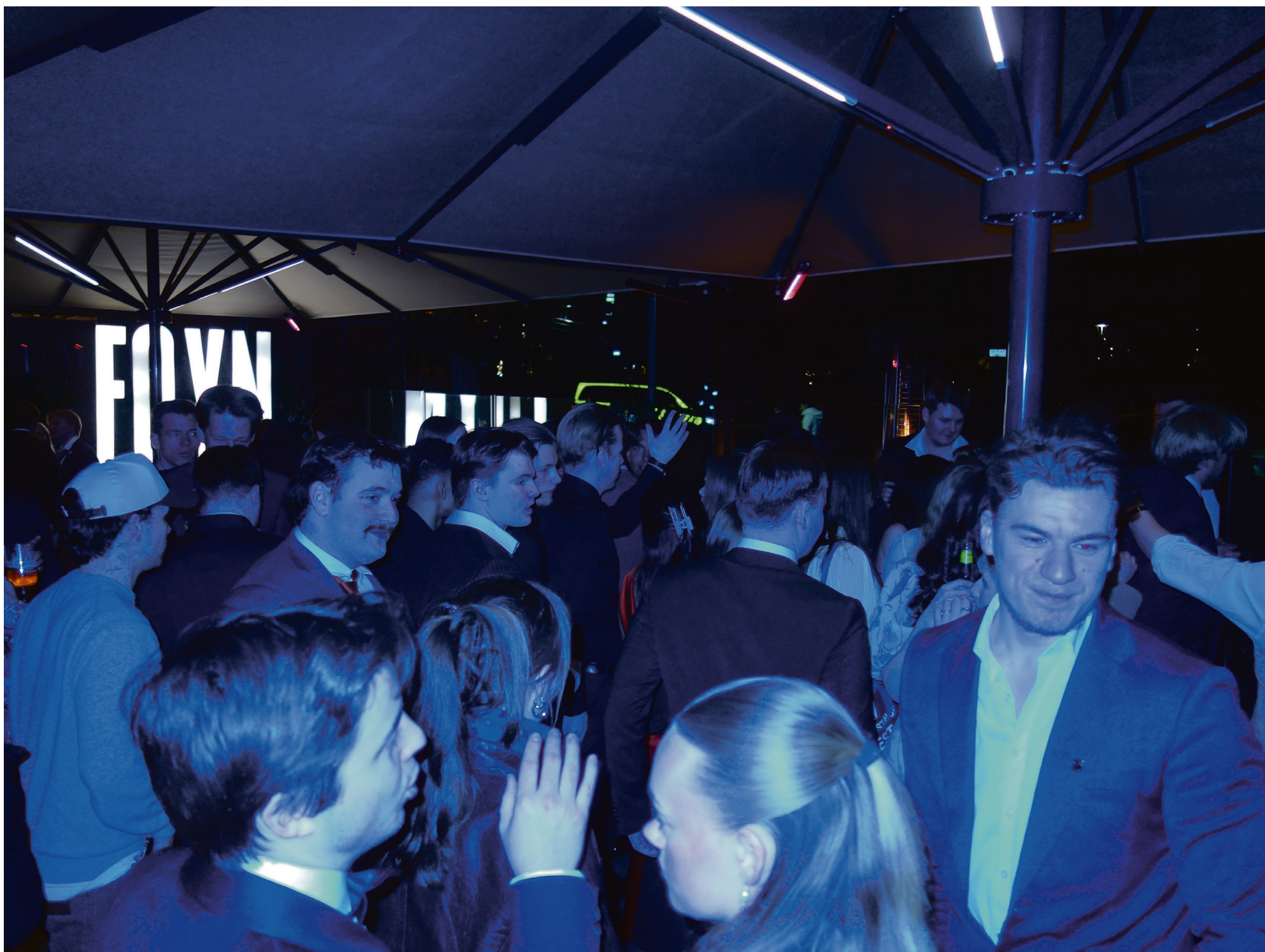
– Man kan mene at den akademiske friheten til kolleger i palestinske områder krenkes av israelske institusjoner eller myndigheter, men det er først og fremst viktig for oss i Norge å beskytte den akademiske friheten her. Det må gå foran beskyttelse av akademisk frihet i andre land.

NSO-LANDSMØTE

NSO-LANDSMØTE

NSO-LANDSMØTE

Studentpolitikk er tørt. Men det er ikke etterfesten

FULL FEST: Diskusjonen raser og ølet flyter i Tønsberg.

To dager i året omvandles Tønsbergs uteliv til en eneste stor studentpolitisk fylleorgie. Øl, vin og sprit flyter raust blant norske studenters mektigste når både politikk og ny ledelse har blitt vedtatt.

NSO-Landsmøte

Tekst Erik Daniel Aubert og Andreas Nesbø
Foto Andreas Nesbø

I to lange dager på Quality Hotel Tønsberg har Norges kanskje mest engasjerte studenter diskutert det hele – alt fra studentboligpolitikk til kvinnehelse. Og ikke minst har de vært gjennom et tøft ledervalg.

Men alt var neppe forgjeves. For i Tønsberg finnes det også rom for en real utblåsing.

En bedre middag

Lørdagen på landsmøtet i Norsk studentorganisasjon (NSO) var tøff. To av tre lederkandidater måtte velges bort, og organisasjonens fremtidige velferdspolitik ble heftig diskutert. Men dagen endte neppe tørt.

Klokken 20.00 var det duket for landsmøtemiddag. Delegationene var kledd i gallaantrekk fylt av pins og medaljer fra alle verv de har bekledd. Og baren gikk neppe i minus.

Det var stand-up, dans, og ikke

minst en sang fra alle institusjonenes delegasjoner. Bergenserene fra Universitetet i Bergen (UiB) sang i kjent stil sin stolte «Nystemten». Da trolig tjue fulle sjømenn fra Sørlandet, i utakt, men med masse

engasjement, hev og hojet til Kaptein Sabeltann-sangen, måtte selv påtroppende leder Eva Franko Aas slenge seg med. Etter to timer var det slutt, men alle hadde heldigvis fått tildelt bånd til Foynha-

gen – Tønsbergs heteste utested.

Fylle-politikk

På byen reagerer de fleste studentpolitikere med skrekk når de blir møtt av studentmedia. Det er neppe

UORTODOKS: Ikke alle veier til landsmøtet er uinteressante.

IKKE IMPONERT: Når sjenken stenger klokka to er ikke alle like imponerte.

NSO-LANDSMØTE

NSO-LANDSMØTE

NSO-LANDSMØTE

NACHMAT: I Tønsberg kan man jammen finne nattmat på Nach.

deres *time to shine* på byen med en halvliter i hånda.

Etter tapre forsøk lykkes vi derfor ikke med å få NSOs nyvalgte leder til å snakke med oss. Likevel er det noen festglade delegater som kan slå av en prat.

– Jeg har funnet ut at jeg er mer enig med delegasjonen fra UiO (Universitet i Oslo red.anm.) enn jeg trodde, sier Erlend Vangen fra Norges Handelshøyskole (NHH).

– Jeg vil ha billigere ølpriser enn dem, utroper en ikke navngitt NSO-delegat fra Vestlandet.

Vangen forstår at studentpolitikk ikke er for alle, men hyller delegatene.

– I politikken sier man gjerne at *the devil's in the details*. Og det stemmer. Studentpolitikere er noen seige folk som bryr seg og orker å lese igjennom sakspapirer.

Før vi rekker å komme inn på detaljene, kommer en politisk kraftsalve fra Karl-Erik Martinsen fra Universitetet i Stavanger (UiS):

– Vi må knytte ølprisene til G.

Før halvliteren på Foyen er alt annet enn studentvennlig, med en pris på nærmere 150 kroner. Det er festglad stemning etter en het dag i

Vi må knytte ølprisene til G

Karl-Erik Martinsen, UiS

politisk krig, og Martinsen er godt fornøyd med å havne her.

– Vi fikk bånd til Foyen fra landsmøtet, men viste dem aldri frem.

Og helt riktig – dørvakta er totalt uinteressert i om man hadde armbånd eller ei. Det er tydeligvis ikke noe særlig status i å sitte på landsmøtet til NSO blant Vestfolds vektbestand.

Prematur sjenkestopp

Utover kvelden og inn i natten, fortsatte de hete diskusjonene om både studentboliger og KI på eksamen, med stadig større innslag av snøv-

Sagen fra BIs studentorganisasjon (Biso).

– Det er jo helt begredelig at samtlige steder her stenger to. Hva er moroa i det? Det kunne i hvert

Studentpolitikere er noen seige folk

Erlend Vangen, NHH

ling blant debattantene på Foyen. Klokken 02:00 stod vi plutselig igjen på bryggen i Tønsberg. Foyen hadde nemlig stengt for natten, og det til flere festgæres irritasjon.

En av de som var lite fornøyd med Tønsbergs stengetider, var Erik

fall vært ett sted som hadde oppe til seks! Jeg husker godt da jeg besøkte venner på utveksling. Da kunne man dra ut til to, gå hjem, spise og dusje, og så dra ut igjen! Jaja, vi finner et sted å dra, kvelden er ennå ung.

En nattmatens tur

Stenger byen tidlig, er forutsetningene for å få i seg nattmat gode. Utenfor Foyen møter vi Andre Sundbø Olsen fra Universitetet i Sørøst-Norge (USN).

– Hvor drar folk nå?

Ikke vet vel vi. Men en prat har vi sannelig tid til.

Olsen er i lektorutdanning, men endte opp på landsmøtet til NSO av ren tilfældighet.

– Jeg ble overkjørt av en gravid dame som besvimte bak rattet. Dermed måtte jeg på rehabilitering i tre måneder på Sunnaas. Dette førte til en forsinkelse på studiene på to år. Det ble litt vanskelig å begynne på

filosofi i Bergen som først tenkt. Så det ble lektorutdanning i Horten.

– Er du fornøyd med hvordan ting endte, da?

– Jeg er ikke så fornøyd med å ha blitt overkjørt, men jeg kunne ikke vært mer fornøyd med å ende opp på USN i alle fall! Til juni trer jeg inn i rollen som Fag- og læringsmiljø ansvarlig i Studentdemokratier i Sørøst-Norge! forteller Olsen smilende.

Det er jo helt begredelig at samtlige steder her stenger to

Erik Sagen, Biso

Tiden er blitt god, så vi setter snuta i retning av enhver lørdagskvelds høydepunkt: McDonalds i Tønsberg. Her møter vi Thumas og Eskil fra USN, som står i lang kø på maten. En slik gidder ikke vi å vente på, så vi tusler videre.

Nach

På veien møtte vi to lokale, som åt noen lekre *subs*.

– Unnskyld? Hvor har dere fått tak i den maten der?

– På nach.

– Hold kjeft! På nach?

– Ja, på Nach! Det ligger rett oppi gata her.

Jammen gjorde det det. To korte minutter senere var vi der, og bestilte hver vår *Philly cheese steak*. Og visst var de lekke.

Promille

Vel tilbake på hotellet finner vi en promillemåler. Og sånt skal man utnytte, uten at vi har tenkt til å sette oss bak rattet, akkurat.

– *Nei, ikke faen*, uttrykker en av journalistene, når målingen viser bare 0,8 i promille. Kan neppe være et landsmøte verdig.

Ikke bedre går det da når andre tre skal teste. For ingen måler høyere enn 0,8. Mon tro om maskinen er stilt inn på Tønsberg-nivå.

Olsen blåser ikke til mer enn 0,12.

– Nei?! Jeg har jo drukket i hele dag!

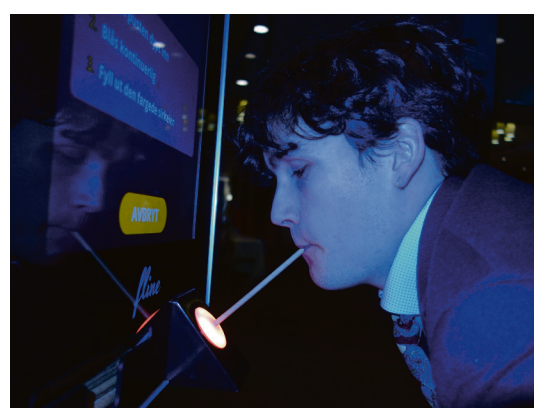
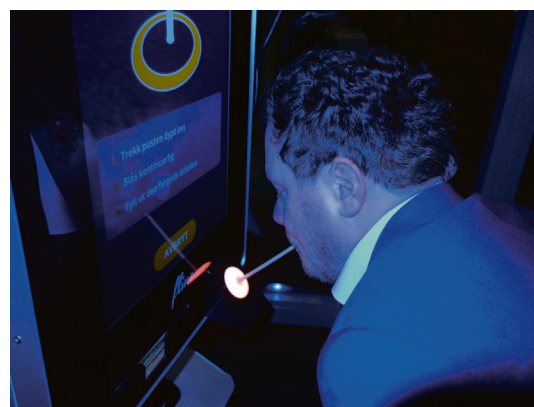
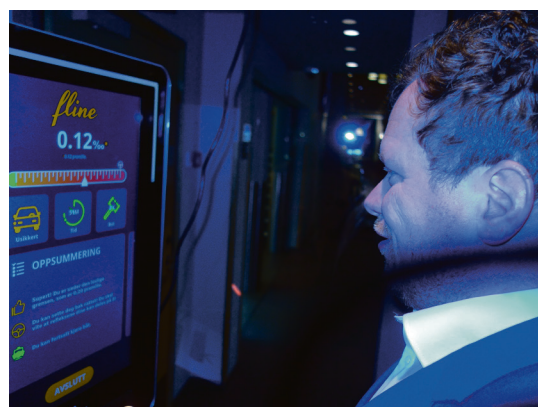
Men sånn er det altså. Vi var vel mer rusa på landsmøtet enn vi var på alkohol.

The end

Nesten fremme ved rommet møter vi to vektere som eskorterer Bisos høylytte *nachspiel* ut av rommet. En rekke glade studentpolitikere sjanglet ut.

Selv om en siste dag på landsmøtet gjensto, virket studentpolitikere lite gira på senga. Og for et landsmøte som i mange år er blitt arrangert i Tønsberg, men som fra neste år vil arrangeres i Oslo, må dette sies å ha vært en verdig slutt.

Så til summing fra enkelte hotellrom, og fnising fra visse bedrukkede par, gikk Universitas til sengs, og gledet seg til å se rødsprengte øyne på morgendagens votering.

PROMILLEBLÅSING: Real blåsejobb.

ET HISTORISK VALG:

— Endelig kan vi flytte

Første regjeringsskifte på 16 år, og Victor Orbán måtte innse at slaget var tapt. Med det tenkes de unges håp for et mer demokratisk Ungarn.

Valget i Ungarn

Tekst Freia Catana Aasdalen

Janka Flakstad (22) er bachelorstudent i sosialantropologi ved Universitetet i Oslo (UiO). Mes-teparten av livet har hun bodd i Ungarn, men flyttet til Norge for fire år siden for å studere. På valg-dagen møttes Flakstad i Budapest med ti venner fra hennes ungarske videregående skole, som alle har flyttet utenlands. De reiste hjem for å stemme ved valget.

Flakstad og vennene hennes møttes i sekstida på deres favorittpub. Da vennegjengen forsto at Tisza-partiet ville vinne valget, løp de til plassen der partileder Péter Magyar skulle holde tale.

– Stemningen var helt fantastisk, forteller hun.

– Det var for mye folk til at vi så noe særlig, men vi hørte talen. Studenten beskriver et land der propaganda og nedbygging av demokratiet har dominert i 16 år. Hun ble rørt til tårer av å se folk som hoppet, danset og festet sammen under valgnatten.

– Folk er forsiktige med hverandre, og det har blitt bygd opp hat systematisk. For første gang så jeg fremmede som ikke kjente hverandre, klemme hverandre. Jeg følte meg så glad og kjente ikke på frykt, forteller Flakstad.

Det kjentes for henne som en stor befrielse at statsminister Viktor Orbán ikke ble gjenvalgt.

– Det var som nyttårsaften ganger ti, fortsetter studenten. Alle på metroen og på bussene festet, du så ikke en eneste bil som kjørte forbi uten å tute.

Politiske endringer

Nick Sitter er professor i politisk økonomi ved Handelshøyskolen BI og i offentlig politikk ved det sentraleuropeiske universitet i Wien. Universitas spør hvordan han tolker valgresultatet.

Sitter påpeker at det er verdt å tenke på hvorfor utfallet ble at Tisza vant.

– Avdemokratiserende regimer er sårbare når det går dårlig økonomisk, og de er sårbare når de møter motstandere som faktisk driver valgkamp på det som er av avgjørende betydning for folks dagligliv. Og det er levekostnader, offentlige tjenester og korrupsjon,

FOLKEFEST: Mengder tok til gatene under valgnatten i Budapest.

forklarer Sitter.

– Jeg tror det er knyttet et enormt håp til valgseieren, forteller han.

– Unge ungare forteller i intervjuer at «om dette ikke går, så

flytter vi». Det håpet er ikke knyttet til Magyar personlig. Det er knyttet til at «nå stemmer vi på den som kan få Fidesz ut». «Og jammen har ikke Magyar satt sammen et troverdig lag også».

Jublet for EU og Nato

Ungarske Flakstad stemmer i:

– Mange stemte på Tisza, ikke fordi de nødvendigvis er enige med dem eller Magyar, men for å endre systemet. Med over to tredjedeler av plassene i parlamentet får de mulighet for å endre systemet som er bygd opp over de siste 16 årene.

Flakstad oppfatter det som lovende at Magyar har mange fagfolk rundt seg. Hun håper at han vil endre den splittende og hatefulle retorikken som lenge har dominert det offentlige ordskiftet.

– En venninne av meg sa at «herregud, vi kan flytte hjem igjen!» da vi skjønte at Magyar kom til å vinne valget med stor margin.

har han under valgkampen hatt et stort fokus på offentlige tjenester, herunder skole og sykehus.

Hvis du er tilhenger av liberaldemokrati, fritt sivilsamfunn og fri rettsstat, så er dette helt fantastisk

Nick Sitter,
professor ved BI og det sentraleuropeiske universitetet i Wien

HÅP: Janka Flakstad (22) reiste til Ungarn for å stemme.

FOTO: PRIVAT

I følge BI-professor Sitter har Magyar lovet å gjennomføre fem politiske endringer:

For det første skal han bekjempe korrupsjon. Dessuten

Magyar vil slippe fri media og sivilsamfunn, og bytte ut redaktørene som Fidesz satte inn med uavhengige og profesjonelle journalister. Et fjerde poeng er at retts-

te hjem

Vance (USAs visepresident *red. ann.*) kom til Budapest, og så hvordan en kvinne viste fingeren til kortesen hans da de kjørte forbi.

Sitter forteller at Ungarn er det landet i Europa som har opplevd størst demokratisk tilbakegang de siste årene.

VALGKAMP: Det regjerende Fidesz tapte mot opposisjonspartiet Tisza.

– Ungarn har vært en slags modell for avdemokratiseringsstrategien som du finner i en god del ytre høyre-partier, legger han til.

At det nå viser seg å ha en svakhet eller sårbarhet, tror Sitter er viktig. Valget er ikke kun historisk for Ungarn, men også for europeisk demokrati.

Det er et stort håp

Janka Flakstad (22),
Bachelorstudent i
sosialantropologi ved UiO

Ifølge BBC var det rekordhøy valgdeltagelse. Butoyi så folk lene seg ut over balkonger for å *high-five* fremmede da valgresultatet var klart. En eldre kvinne fortalte henne om hvordan demokratiet har forvitret de siste årene, og at det har vært valg, men ikke frie valg.

Også Flakstad ble stoppet på gata av en eldre dame som takket for de unges mot til å stå opp for seg selv og framtiden deres. På valgnatten ble Flakstad ringet av sin 87 år gamle bestemor, som nesten ikke kunne tro at Tisza vant valget.

Fantastisk men krevende

– Det er ikke lett å snu en avdemokratiseringsprosess, forteller Sitter.

– Jeg understreker ordet krevende, og det tar lang tid. Ungarn er i en vanskelig økonomisk situasjon, og blant annet krig i Ukraina og Midtøsten står utenfor Magyars kontroll, legger han til.

– Det er ikke bare glansbildet her. Men hvis du er tilhenger av liberaldemokrati, fritt sivilsamfunn og fri rettsstat, så er dette helt fantastisk, avslutter Sitter.

Finger'n til Vance

Bachelorstudent i samfunnsgeografi ved UiO Sandra Butoyi (27) var i Ungarn under valget som valgobservatør gjennom European Dialogue and Democracy Association (EDDA). Også Butoyi fornemmet hvordan ungarerne i forkant av valgdagen var tilbakeholdne med å uttale seg om valget. Det var likevel unntak fra regelen: – Jeg ankom samtidig som JD

FOTO: JANKA FLAKSTAD

12/04/2026

STUDENTJOBB

Universitas sjekker ut studentenes deltidsjobber

Juss og juveler

Ved siden av å studere strafferammen for væpnet ran, håndterer jusstudenten Adriana (25) smykker i millionklassen på deltid.

Studentjobb

Tekst Ida Johanne Halvorsen Sæther
Foto Adrian Heggem Misfjord

For Adriana Pooja Joseph (25) symboliserer gullsmedforretningen David-Andersen noe større. Foreldrene hennes jobbet som renholdere da de først kom til Norge, og vasket hos David-Andersens oldebarn og arving, som selv var gullsmed.

– Pappa pleier å si at han støvsugde diamantstøv på verkstedet hennes.

Deltidsjobben hos den velkjente smykkeforretningen illustrerer for Joseph hvilken klassereise familien har hatt.

– Da jeg fikk mulighet til å jobbe her ved siden av jusen, følte det stort. I tillegg er smykker en viktig del av tamilsk kultur, som gjør jobben enda morsommere.

På fingeren har Joseph en bred gullring med en stor grønn turmalin og et par diamanter. Ringen er fra det danske smykkeimperiet Ole Lynggaard, og var en gave fra foreldrene.

Blakker seg på jobb

Ved siden av jusstudiet har Joseph to deltidsjobber, i tillegg til å være folkevalgt i hjemkommunen Lørenskog for Arbeiderpartiet.

Pappa støvsugde diamantstøv

Adriana Pooja Joseph (25),
student og smykkehandler

– Til tider blir det litt mye. Og til tider sitter jeg ikke igjen med så mye heller. Jeg har reinvestert mye av det jeg har tjent i smykker.

– Jeg har blitt prisblind.

Joseph mener likevel smykker i både sølv og gull er en god investering for de studentene som ønsker å ta seg råd til det.

– Smykker er noe av det fineste man kan investere i. Det varer livet ut, og det kan gå i arv.

At investeringen kan bli kostbar er for Joseph en selvfølge.

HAR BLITT PRISBLIND: Adriana Pooja Joseph (25) tenker ikke lenger på pris når hun selger smykker til hundre tusen.

– Det er jo kunst. Og veldig mye er håndlaget. Du betaler for materialer, design og håndverk.

Størrelse er ikke alt

– Har du noen gang solgt en forlovelsesring med så liten diamant at du har tenkt at han nesten kunne latt være å fri?

– Det var en gang jeg solgte en safirring til en bibliotekar som skulle fri. Det var ikke den dyreste i sortimentet vårt for å si det sånn. Men nei, jeg tenkte likevel at det var hyggelig at han likevel handlet hos oss.

Hun legger til:

– Den kom heller ikke i retur, så vidt jeg vet.

– Hva tenker du om å selge stygge smykker?

– Jeg blander meg ikke i hva kunden synes er fint og ikke.

Tett på luksussegmentet

Flere av kundene er velstående, og drar betalingsinstrumentet på automatikk.

– Vi selger jo enkeltvarer til flere hundre tusen, noen ganger millioner. Vi har kunder som handler ordentlig dyre smykker på helt hverdagslig vis.

Om det eksklusive klientellet forteller Joseph:

– De ser ut som helt vanlige mennesker. Ingen logo, ingen flashing.

Til tross for store forskjeller slår Joseph et slag for de aller rikeste.

– Vi har et usynlig klassesystem i Norge, men jeg må si at de på toppen er *super humble*.

Mangler bare en mann

– Er diamanten din beste venn?

– Nei, jeg er mer glad i grønne steiner. Men forlovelsesringen min må ha en diamant.

Joseph dømmes ikke kunder som ikke kjøper dyre ringe, men vet godt hvilken ring hun selv vil bli fridd til med.

Jeg har reinvestert mye av det jeg har tjent i smykker

Adriana Pooja Joseph (25),
student og smykkehandler

– Jeg vil ha gult gullbånd med brune diamanter på båndet, og en stor hvit rektangulærslipt diamant i midten. Den ligger på hundre tusen.

Joseph forteller hvordan ulike slip påvirker hvordan diamanten reflekterer lys.

– Men jeg kommer til å si ja uansett hvis jeg blir fridd til *at this point*.

universitas@universitas.no

KRITISK TIL KRITIKKEN: Ameli Eikner (20) mener reaksjonene på forslaget er overdrevne.

KRITISK TIL FORSLAGET: Victoria Skogsletten Dalen (30) frykter at et tak på advokatutgifter kan svekke studenters rettssikkerhet.

Vil kutte i gratis rettshjelp for studenter

Regjeringen vil innføre et tak på advokatutgifter i studentsaker. Studentpolitikere og jurister advarer om svekket rettssikkerhet – andre mener reaksjonene er overdrevne.

Rettsikkerhet

Tekst Sofie Vreim
Foto Adrian Heggem Misfjord

Siden 2005 har studenter som risikerer utestenging fra studiet hatt rett til gratis advokatbistand, betalt av institusjonen. Nå vil regjeringen stramme inn ordningen som har sikret studenter gratis advokatbistand.

Leder i Studentparlamentet ved Oslomet Victoria Skogsletten Dalen (30) er kritisk til forslaget.

– Vi blir alltid skeptiske når vi ser muligheter for at studentenes rettssikkerhet kan bli innskrenket.

Omstridt innstramning

Forsknings- og høyere utdanningsminister Sigrun Aasland (Ap) skriver i en pressemelding at dagens ordning er for dyr. Ifølge en statlig kartlegging falt institusjonenes samlede utgifter til advokatbistand fra 11,2 millioner kroner i 2021 til 5,3 millioner kroner i 2023.

Regjeringen vil ikke fjerne ordningen, men innføre en øvre grense for hvor mye som dekkes. Grensen er ikke fastsatt, men for-

slaget legger opp til et tak på antall timer med advokatbistand.

Videre mener statsråden at det føres saker for retten som ikke nødvendigvis er i studentenes interesse. Studentlederen på Oslomet er ikke overbevist.

– Da lurer vi på hvilke saker de tenker ikke er i studentenes interesse, sier Dalen.

– Man blir jo spesielt skeptisk når argumentasjonen handler om økonomi.

Man blir jo spesielt skeptisk når argumentasjonen handler om økonomi

Innskrenkelse av Rettsikkerhet

Jurist i Kirkens Bymisjon Jørgen Markus Jørgensen, som jobber

vil det kunne føre til at de ikke ser behov for å ta saken videre til retten.

Dalen legger til at slike saker er krevende å stå i, og kan få store konsekvenser for studieløpet. Hun understreker at studentene må ivaretas.

Innskrenkelse av Rettsikkerhet

Jurist i Kirkens Bymisjon Jørgen Markus Jørgensen, som jobber

Hun advarer om at forslaget kan ramme studenter med lavere sosioøkonomisk bakgrunn og peker på at bedre oppfølging av studentene kan hindre unødvendige rettsaker.

– Hvis studentene føler seg bedre informert og opplever at saksgangen har vært ordentlig,

med tilbudet Ung rettshjelp, mener forslaget kan få konsekvenser for studenters rettssikkerhet.

Han peker på at mange unge har begrenset økonomi og mangler forutsetninger for å hevde sine rettigheter uten juridisk hjelp. Et tak, og risikoen for egenbetaling, kan ifølge ham begrense stu-

Victoria Skogsletten Dalen,
leder i Studentparlamentet ved Oslomet

gang til rettshjelp kan få konkrete konsekvenser:

– Noen ender opp med å bruke penger de sårt trenger til noe annet, eller står igjen med et rettslig spørsmål de ikke får svar på.

Ikke like bekymret

Ikke alle er like kritiske til forslaget. Leder i Arbeiderpartiets studentlag i Oslo Ameli Eikner (20) sier reaksjonene er overdrevne og viser til at ordningen ikke fjernes, men justeres med en øvre grense.

– Jeg tror egentlig at dette ikke er så *big deal* som det kanskje kan se ut som.

Hun peker på at de fleste som havner i slike saker, gjør det fordi institusjonene har bevis for juks.

Eikner understreker at rettshjelp er viktig, men at forslaget ikke truer studenters rettssikkerhet.

– Det er ikke denne kampsaken man burde ta. At vi må kjempe for at de som jukser skal få bli værende.

Hun peker på at fokuset bør ligge på å forebygge juks. Økt bruk av kunstig intelligens trekkes fram som en mulig årsak til flere saker, og hun etterlyser bedre systemer for å oppdage og håndtere juks.

Jeg tror egentlig ikke at dette er så *big deal* som det kanskje kan se ut som

Ameli Eikner (20),
leder i Arbeiderpartiets studentlag i Oslo

– Målet er jo ikke at folk skal utestenges på grunn av juks, men at folk i utgangspunktet ikke skal jukse på universitetet.

Som tiltak trekker hun fram eksamensformen og færre hjemmeeksamener som en mulig løsning.

Hun forstår bekymringen, men tror ikke forslaget vil ramme studenter med dårlig råd, fordi det finnes egne støtteordninger.

Samtidig understreker hun at regjeringen har gode grunner til å gjøre ordningen mer treffsikker, blant annet for å redusere insentiver til å ta saker videre kun fordi ordningen er gratis.

Avviser kritikken

Statsråden avviser kritikken, og sier dagens ordning ikke fungerer etter hensikten. Hun peker på at flere grunnløse saker fremmes.

«Det er ikke i studentenes interesse å ha en ordning som er mer til nytte for advokatstanden enn studentene,» skriver Aasland i en e-post til Universitas. Hun viser til at studentenes rettssikkerhet er styrket de siste årene.

«Studentenes rettssikkerhet er bedre i dag enn da ordningen med dekning av advokatutgifter ble innført i 2005.»

Forslaget er nå ute på høring. Dersom det vedtas, trer endringen i kraft fra august 2026.

MIN STUDIETID

– Det siste jeg husket var at jeg bestilte to Fernet

STUDENT: Eivind Trædal (MDG) har stått i mange offentlige debatter. Før det var han dedikert Blindern-student.

Før han ble Miljøpartiet De Grønnes fremste offentlige debattant, studerte Eivind Trædal (40) på Blindern. Trædal husker tilbake til pill råtne leiligheter, minneverdige professorer og fuktige kvelder.

Samfunnsdebattant

Tekst Ingemar Stirling Gundersen
Foto Adrian Heggem Misfjord

Siden inntoget i Oslos kommunestyre i 2015 har Miljøpartiet De Grønnes Eivind Trædal (40) preget norsk offentlighet. Politikeren og forfatteren startet karrieren på Blindern. Ved siden av bachelor i statsvitenskap tok han også mastergrad ved Senter for miljø og utvikling på Universitetet i Oslo (UiO).

– Arne Næss sin gamle lekegrind! Der møtte jeg blant annet min nåværende kone,

og hadde det veldig gøy på masterprogrammet der, sier Trædal.

Trædal hadde en ganske klassisk studentlivsstil.

– Jeg bodde i mange forskjellige kollektiv, noen av dem i pill råtne leiligheter, men med hyggelige folk! Etter hvert ble jeg samboer med første kjæreste... så andre, og så tredje.

– Jeg bodde mange forskjellige steder, men kun én gang vest for Akerselven. Når jeg ble lokalpolitiker var det like før jeg mistet plassen min fordi det var for mange fra Gamle Oslo på listen. Jeg hadde nylig flyttet til Grünerløkka og fikk fylt opp den kvoten som jeg ikke visste at fantes. Flaks!

Eivind Trædal

+ Født i 1986

+ Vararepresentant for MDG på Stortinget, forfatter og leder for WWFs Klima og Energiteam

+ For tiden aktuell med podkasten MAGA-watch

+ Student på Blindern, 2006-2010, 2011-2013

Bernt Hagetveit og Ottar Hellevik

Trædal satte stor pris på det akademiske tilbudet med universitetet, og legendariske professorer.

– Av fag syntes jeg Bernt Hagetveits 20-studiepoengs fag om folkemord satte dypeste spor. Det var fryktelig populært, og han gjorde så mye ut av det. Både med eksterne bidragsytrere, tidsvitner og mye mer.

MDG-politikeren trekker frem at han likte Hagetveits holdning om at utdanning skulle være dannelse, og ikke bare akademia.

– Jeg var også heldig som fikk oppleve Ottar Hellevik som foreleser, den store nestoren i statistikkfaget. Han kom alltid med dagens avis og spurte om det var noe som var feil i en statistikk. Det var det alltid.

Trædal er slettes ikke misfornøyd med studievalgene sine. Ved siden av politikkarrieren, har han nylig startet podkasten *Maga-Watch* under Manifest Media. Han er fornøyd med at han tok studiepoeng i Nord-Amerika-studier.

– Det er så mye klin kokos der borte, at det er greit å ha kjennskap til det fra før.

Endte alltid opp på Luna Park

Trædal var ikke bare på Georg Sverdrups Hus og leste pensum, men fikk gjort mye utenomfaglig.

– Jeg skrev sketsjer for P2-programmet «Hallo i uken» som deltidsjobb, og startet standup-klubb på Blindern. Jeg fikk også Mímir Kristjánsson til å begynne med standup, forteller han.

Det som definerer en storby er at man kan slippe å møte på ekskjæresten

Et par øl har også Trædal drukket i løpet av sin tid på Blindern, og det var spesielt én bar han hadde et ekstra hjerte for.

– Luna Park var vår stampub. Dette var da den lå i Møllergata. Folk fra ulike organisasjoner som Natur og Ungdom pleide å

henge her. Vi prøvde flere ganger å gå andre steder, men endte alltid opp tilbake på Luna.

– I 2009 ble Lofoten, Vesterålen og Senja vernet. Da ble det tomt for øl i baren etter feiringen. Det siste jeg husket var at jeg bestilte to Fernet og våknet opp i sengen min.

Til en nyinflyttet student er Trædal sitt tips å bruke studenttilbudet godt.

– Man kan gjøre så mye! Bli med i en studentforening! Det er der de fete folkene er. Det kan for eksempel være de klassiske som Radio Nova og Universitas, eller andre. Jeg kjente ikke noen da jeg flyttet fra bygda til byen for å studere, så det å bli aktiv i en studentforening var for meg nøkkelen til å bli kjent med folk.

– Oslo er Norges objektivt beste by

Dagens studenter blir gjerne karikert som mer prestasjonsbesatt enn den tidligere generasjonen. Trædal ønsker at studentene skal senke skuldrene mer.

– Jeg skal være jævlig forsiktig med å synse rundt det temaet, men det virker som enkelte har blitt litt mer strebersk og stresset. Særlig unge menn har blitt veldig opp-tatt av kroppen sin, økonomi og presentasjoner. Det er jo kjempefint, men hva med å bare spille i band eller prøve å være morsom uten noe særlig mål?

Jeg fikk Mímir Kristjánsson til å begynne med standup

– Hvis alle trener på et treningsstudio for seg selv blir det litt ensomt og. Det er mange veier til målet. Samtidig er det litt morsomt at voksne alltid har ønsket at ungdom skal være sånn, og nå som det er slik blir vi bekymret av det også, ler Trædal.

Et evig dilemma som student er hvilken studentby man skal velge. På spørsmål om hva det beste og verste med Oslo som studentby er, sier Trædal at det som er negativt kan også være det positive.

– Oslo er en så stor by at studenter ikke klarer å prege hele byen. Det som er bra i Trondheim, Bergen, Volda og Ås er at studentene er nesten i flertall, de er de kule på byen. I Oslo drukner man litt i mengden.

Ifølge MDG-politikeren kan det være på godt og vondt. Trædal mener det som definerer en storby er at man kan unngå å møte på ekskjæresten, om man ønsker det. Noe som er vanskeligere i mindre byer som Volda.

– Oslo er så full av muligheter. Det er så mange forskjellige miljøer og muligheter. Oslo er Norges objektivt beste by. Det er jeg forøvrig forpliktet til som lokalpolitiker å si, avslutter Trædal.

STUDENTVALGET PÅ UIO:

Antall lister halvert på

Når studentparlamentsvalget ved UiO åpner 20. april, vil studentene ha halvparten så mange lister å velge mellom som i fjor. Flere frykter at det vil gå utover meningsmangfoldet i parlamentet.

Studentdemokrati

Tekst Theo Salinas Odegard
Foto Adrian Heggem Misfjord og Synne Folstad Moen

– På én side var jeg ikke overrasket, dessverre. Men så synes jeg også det er veldig synd, sier kriminologistudent og tidligere leder i Universitetslisten Niamh Brekkuhus (25).

Universitetslisten er blant listene som ikke stiller til studentparlamentsvalget ved Universitetet i Oslo (UiO) i år. Det er nemlig kun fire av de åtte listene som stilte til valg i 2025 man finner på stemmeseddelen i årets valg. Det er det laveste antallet siden før 2009. I samme periode har det heller aldri vært et parlamentsvalg uten ideologisk nøytrale lister.

Årsakene som pekes på av studentpolitikere er mangel på tid, ressurser og engasjement.

Tidsklemma hindrer deltakelse
Mange listemedlemmer har blitt for opptatt med jobb, masteroppgaver eller andre verv, i følge Brekkuhus.

– Det handler om kapasitet og hvor krevende det er å drive en liste.

– I en ganske hektisk studenthverdag er det mange ting som tar. Man skal ikke undervurdere arbeidet som går inn i å skape en rekrutteringskampanje, lage god politikk og mobilisere. Du skal organisere, du skal lede. Som oftest har du en eller to andre personer med deg.

Brekkuhus forteller at Universitetslisten til slutt ikke hadde nok folk med tid og krefter til å fortsette.

– Vi samlet oss og fant ut at vi ikke lenger hadde kapasitet til å lede en liste. Flere sitter i fagutvalg, noen skriver master, andre er ferdigstudent. Da tenkte vi at det er bedre at andre lister som har kapasitet og driv, heller får gå videre, sier hun.

Lite synlighet og regelverkstrøbbel

Manglende kunnskap om studentdemokratiet gjør rekrutteringen vanskeligere, mener Brekkuhus.

– Jeg som har vært med å arrangere flere fadderuker, har opplevd at fadderne ikke engang vet hva Studentparlamentet er. Det er dårlig informasjon rundt det, lite oppmerksomhet og vanskelig å rekruttere folk.

Førstekandidat for Grønn Liste Skai van der Hagen (22) etterlyser også et mer aktivt Studentparlament:

– Hvis Studentparlamentet var

Studentparlamentsvalget ved UiO

- + Mellom 20.–29. april velger studentene ved Universitetet i Oslo sine representanter til Studentparlamentet
- + Studentparlamentet består av 35 representanter, 27 som stiller gjennom "lister" og åtte fakultetsrepresentanter
- + Parlamentet velger arbeidsutvalget, seks studenter som jobber heltid med å fremme saker vedtatt i parlamentet
- + I 2024 stilte seks lister, i 2025 var det åtte lister som stilte, i år er det kun fire
- + I 2025 var det 2923 (11,4 prosent) studenter som stemte, en nedgang på 1,16 prosent av året før

flinkere til å få fram hva de gjør, ha flere spørreundersøkelser og gjøre noe engasjerende mer regelmessig, tror jeg flere hadde hatt lyst til å engasjere seg, sier hun.

For enkelte lister ble også reglene et hinder. Lista, som vant flest mandater i fjor, pekte i Universitas for to uker siden på suppleringsreglementet i parlamentet som en viktig årsak til at de ikke stilte igjen: De kunne ikke fylle på listene etter valget, og engasjementet «døde ut» for mange før reglene ble endret. Vedtaket om suppleringsreglementet ble ikke vedtatt før 26. mars i år.

Mindre representativt og for langt unna studentene

Brekkuhus er skeptisk til at mangfoldet kan ivaretas når så mange lister er borte.

– Min bekymring er at det blir mindre representativt. Studentparlamentet har allerede slitt med synligheten. Møtene er stort sett på Det teologiske fakultet, vi er lite til stede på Det juridiske fakultet og Det medisinske fakultet. Det gir mening at jusstudentene ikke stemmer i like stor grad når vi ikke er der studentene er, sier hun.

Hun påpeker også at parlamentet formelt representerer alle studenter, også de som ikke stemmer.

Frykter tap av saksspesifikke stemmer

– Mange av dem som tidligere sto på mindre lister, har nå gått inn i de etablerte. Fra Universitetslisten gikk flere av medlemmene til A-lista, forteller Brekkuhus.

Brekkuhus er særlig bekymret for at de partipolitiske uavhengige stemmene forsvinner når lister

FRAFALL: Niamh Brekkuhus (25) stiller ikke med Universitetslisten i år.

som Universitetslisten og Lista ikke lenger stiller. De fire gjenværende listene alle har koblinger, dog ikke formelt, til etablerte politiske partier.

– Jeg savner den partipolitisk nøytrale listen. Nå som disse listene forsvinner, har de som ikke vil binde seg til en spesifikk retning, ikke det nøytrale valget man ideelt burde hatt, sier hun.

Van der Hagen fra Grønn Liste ser også at bestemte saker kan forsvinne når saksspesifikke lister legges ned.

– Solidaritetslista hadde i fjor en veldig tydelig sak med akademisk boikott av Israel. Når det er færre lister, får slike saksspesifikke lister mindre gjennomslagskraft. Jeg tror det er viktig at man har noen å stemme på som representerer det man selv mener, sier hun.

Økonomi og tid presser studentene

Leder av Studentparlamentet ved UiO, Milad Rezvan (22), beskriver utviklingen som delvis naturlig etter en periode med sterk vekst i antall lister. Samtidig peker også han på en mer krevende frivillighetssituasjon.

– Vi er i en ganske stor omstillingsperiode, der frivilligheten og generelt engasjement sliter. De

INNGANGSORD: Demokratiexpert ved UiO Cathrine Holst hevder at få lister ikke truer studentdemokratiet.

ett år

kommunisere og koordinere, sier Rezvan.

Ekspert: Lav valgdeltakelse mer bekymringsfullt

Ifølge professor og demokrati-ekspert ved UiO Cathrine Holst er ikke fire lister nødvendigvis et far-signal for studentdemokratiet.

«Jeg synes ikke det høres katastrofalt ut med fire lister. De ser ut til å plassere seg ulike steder på det politiske spekteret og fanger nok opp en god del saker og sentrale konfliktlinjer,» skriver hun i en e-post til Universitas.

Hun påpeker likevel at færre lister kan føre til at noen interesser blir dårligere representert.

«En konsekvens av færre lister kan være at noen saker og spørsmål får mindre oppmerksomhet enn de hadde fortjent, og at visse interesser og grupper blir dårligere representert.»

Men Holst er mest bekymret for noe annet. Valgdeltakelsen i studentparlamentsvalget er generelt lav på tvers landets største universiteter. Ved fjorårets valg stemte kun 11,5 prosent av studentene ved UiO. Valgoppslutningen ved Oslomet, Universitetet i Bergen og Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet var på henholdsvis 12,4 prosent, 12,7 prosent og 8,4 prosent.

«Jeg må si det er mer bekymringsfullt med den lave valgdeltakelsen. Dette svekker studentdemokratiets legitimitet.»

Rektor oppfordrer til deltakelse
Rektor ved UiO Ragnhild Hennem skriver til Universitas at hun ønsker seg et sterkere studentengasjement.

«Vi ønsker bred deltakelse og stort engasjement, og gjerne mange lister. Jo flere som deltar, desto større legitimitet. Derfor er min klare oppfordring at studentene benytter seg av stemmeretten sin.»

Ledelsen svarer ikke på spør-

som kunne engasjert seg i studentpolitikken, ender opp med å flippe burgere og selge baconpølser på Narvesen, sier Rezvan.

Han fremhever at Studentparlamentet har gjort grep for å gjøre det enklere å engasjere seg, blant annet ved å åpne for at lister kan supplere medlemmer gjennom hele året.

– Så studenter kan bli med i løpet av året, istedenfor at det bare er den ene gangen i året i valget de har mulighet.

Jeg har opplevd at ikke engang fadderne vet hva Studentparlamentet er

Cathrine Holst (52), professor i vitenskapsteori og demokrati ved UiO

Han ser både ulemper og forde-ler med færre lister.

– Det største ønsket vårt er et stort meningsmangfold, og man kan jo argumentere for at færre lister gir mindre meningsmangfold. Samtidig er representantene personlig valgt, og vi har en sikkerhetsventil gjennom at det sitter minst én representant fra hvert fakultet. Fordelen med færre lister er at det kan bli lettere å

mål om universitetets ansvar for tilretteleggelse av ressurser til studentdemokratiet eller ansvar for studentdeltakelse.

Niamh Brekklus sitter i styret i Universitas (2026–2027). Styret har ikke ansvar for det redaksjonelle innholdet, og Brekklus har ikke vært involvert i redaksjonelle vurderinger i denne saken.

universitas@universitas.no

ANNONSE:

AVIS

Pen sum for studenter:

MORGENBLADET

10 uker for 10 kroner

Deretter 50% studentrabatt

Bestill på morgenbladet.no/student

Dagsavisen

50% studentrabatt på Dagsavisen!

Kr 150,- per måned

STUDENTBOLIG

ANKER STUDENTBOLIG

På leting etter et nytt hjem?

www.ankerstudentbolig.no

MUSEUM

Nasjonalmuseet

Utstillinger • Arrangementer
Åpninger • Klubbkveld • Bibliotek
Foredrag • Samtaler

Student under 30 år: 120,-
Medlem U25: 349,-

Astrup Fearnley Museet

U25-medlemskap	190,-
Studentbillett	100,-
Under 20	Gratis

Tilbudsguiden

HÅRFJERNING - LASER

OSLO LASERKLINIKK

STUDENTRABATT – Hver time, hele året!

Profesjonelle hud- og laserbehandlinger utført av lege og helsepersonell med 20+ års erfaring.

Behandlinger: Laser hårfjerning, Pigmentflekker & blodkar, Akne & aknearn, Hudfornyelse, Alle typer injeksjoner, Fjerning av føflekker, fettkuler og andre utvekster, Fjerning av uønskede tatoveringer

☛ Egne studentpriser + ekstra rabatt på flere behandlinger!

Trygt, moderne og prisvennlig – midt i Oslo.
Hegdehaugsveien 1, 0352 Oslo
www.oslolaserklinikk.no
473 75 218

DANS

GRATIS - FOR 15 TIL 23 ÅR!

SALSANOR UNG

TIMER I SALSA, BACHATA, REGGAETON M.M HVER SØNDAG!

SØNDAGER 13:30 - 15:30
SENTRALEN ØVRE SLOTTSGT 3

Bli SalsaNor UNG-medlem KR 50

www.salsanor.no

KLATRESENTER

STUDIEONSDAG

KOMBINER KLATRING OG STUDERING!

OSLO KLATRESENTER SKULLERUD

VI HAR STUDENTRABATT!

STUDIER I OSLO, MEN BOR LITT UTENFOR BYEN?

TRIADEN LØRENSKOG

VI HAR STUDENTPRISER

TriadenKlatresenter

HELSE

Myoklinikken

Torshov | Lille Grensen

Fysisk behandling
Som student får du 40% utslag på første time og 10% på oppfølgende konsultasjoner
Benytt kodeord "Student" ved bestilling

TILBUDSGUIDEN

Gode tilbud

Dr.Dropin

Fysikalisk

Fysioterapeut og kiropraktor med studentrabatt

Vi hjelper deg med alle typer muskel- og leddplager.

- Hjelp mot stiv nakke og hodepine etter lange leddager
- Behandling av ryggplager knyttet til mya sitting eller tunge løft
- Lunding av skulder- og spenningsplager fra PC-arbeid og studier

Se ledige timer

15% studentrabatt ved fremvisning av studentbevis ved oppmøte

drdropin.no/fysikalisk | 24 07 70 13

TRENING

TRENING MED MENING

TRINITY CLUB

Vi tilbyr
Treningstudio
Thai Bokning
Bokning
Yoga, HIIT
7T, Badstue

OSLOS MEST KOMPLETTE STUDENT MEDLEMSKAP
480kr / 12mnd
ALLE TIMER
BADSTUE

20% STUDENTRABATT

Mandalls Gate 18, Oslo
trinityclub.no
kundeservice@trinityclub.no

GOLF

MIDT PÅ BISLETT!

OSLO GOLFSIMULATOR

Bruk rabattkoden **student15** for 15% rabatt på spilletid

Gyldig ut juni 2026

LYD- OG LYSUTLEIE

Skal du ha fest?

Utleie av:
- Lyd
- Lys
- Aktivitetsleker
- ute/innekino
- Sceneteknisk
- Silent Disco

10% Student rabatt

OJB

DJ BOOKING NORGE AS
www.djb.no

Allt av artister og underholdere

PADEL

STUDENTRABATT

-20%

09:00-16:00

PÅ BOOKING AV BANE

POP SKI
POP ØKERN
POP NYDALEN
POP FORNEBU

SEND MAIL FOR Å REGISTRERE MEDLEMSKAPET

OSLO@POP.NORGE.NO

KANDIDATUNDERSØKELSEN:

To av tre realister sliter med å få seg jobb

Forsknings- og høyere utdanningsminister oppfordrer til å velge IT-studier. Samtidig opplever teknologikandidatene størst økning i utfordringer ved overgangen til arbeidslivet.

Arbeidsledighet

Tekst Nora Nasiri
Foto Adrian Heggem Misfjord og Synne Folstad Moen

– Jeg trodde det skulle være lett å komme ut i jobb. Det hører man hele veien på studiet, men så stemmer det ikke.

Det sier masterstudent i elektronikk, informatikk og teknologi ved Universitetet i Oslo Simen Husby Norrud (25).

Årets kandidatundersøkelse fra Nordisk institutt for studier av innovasjon, forskning og utdanning (Nifu) viser at et overveldende flertall av nyutdannede er i arbeid et halvt år etter fullført master. Samtidig viser rapporten oppsiktsvekkende tall om økt arbeidsledighet og uforutsigbarhet innenfor spesifikke fagområder. Kandidater med master i natur- og realfag topper statistikken med 21 prosent arbeidsledighet, og viser dessuten en klart økende og uventet tendens blant teknologitdanninger.

– Alle bruker KI til alt

Norrud beskriver et misforhold mellom tanken om en trygg ingeniørutdanning og et uforutsigbart arbeidsmarked som venter etter

REALIST: Masterstudent Simen Husby Norrud (25) er forberedt på et forlenget studieløp om inngangsbarrieren til arbeidsmarkedet vokser seg for høy.

studiene. Han peker på KI som en uunngåelig del av usikkerheten.

– Flere arbeidsplasser skriver ikke kode selv lenger. Alle bruker KI til alt.

For samtidig som Norrud har lært seg å mestre KI til fordel for en fremtidig arbeidsgiver, kan den samme teknologien komme til å gjøre ham overflødig.

Særlig påfallende er at to av tre realfagskandidater oppgir at det har vært vanskeligere å få jobb enn forventet. Dette er en vesentlig økning fra omtrent halvparten i 2023.

Forventningsgapet

Prosjektleder for Kandidatundersøkelsen Jannecke Wiers-Jenssen er enig i at overgangen fra utdanning til arbeid har blitt mer krevende enn for tidligere kull, og peker på større usikkerhet knyttet til disiplinifag versus profesjonsfag som helse og jus.

– Det er helt klart et forventningsgap. Blant realfagene har vi sett en generell økning over en del år, men disse utfordringene kommer likevel brått på studentene.

Undersøkelsen viser at forventningsgapet har økt mest blant kandidater i teknologiske fag, og utfordrer den vante forestillingen om humanisten som blir stående på terskelen til arbeidslivet

Wiers-Jenssen trekker frem signaler fra arbeidslivsorganisasjoner, media og samfunnet for øvrig som en viktig premisseleverandør for studentenes forestillinger.

– Det understrekes konstant at behovet for realfagskompetanse er så stort, men så er det likevel ikke lett for nyutdannede å komme seg inn på arbeidsmarkedet.

«Vi må bli bedre»

Forsknings- og høyere utdanningsminister Sigrun Aasland (Ap) var tidligere denne måneden på besøk hos Institutt for informatikk (Ifi) ved UiO med en tydelig

oppfordring til studentene: Velg teknologiutdanning.

Trygghet og arbeid i andre enden av studiene, samt et stort samfunnmessig behov, ble trukket frem som grunner til å velge teknologi.

«Teknologikompetanse vil være viktig i alle jobber fremover,» understreker Aasland på e-post til Universitas.

Samtidig erkjenner hun at den raske digitaliseringsutviklingen kan gjøre det krevende å holde tritt for mange studenter.

«Jeg vil oppfordre studenter til å ha kontakt med arbeidslivet gjennom studiene, og arbeidsgivere til å sørge for en god juniorpolitikk.»

– Har departementet også har et ansvar for å sikre samsvar mellom utdanningstilbud og arbeidsmarked når utdanningsløpet konkret anbefales?

«Ja, det må vi bli bedre på.»

Aasland opplyser om et kompetansebudsjett som skal legges frem for statsbudsjettet

PRAGMATISK: En teknologimaster kan ikke lenger ses på som et frikort til arbeidslivet, mener stipendiat Petter Mæhlum.

for 2027. Målet er å sikre samsvar mellom utdanning og samfunnets behov.

Lediggang er roten til all videreutdanning

Om det er arbeidsmarkedets kvaler som får råde over kandidatens valg, kan veien tilbake til auditoriet bli kort. Blant kandidater med utdanning som hovedaktivitet på undersøkelsestidspunktet, oppgir 29 prosent at årsaken til videre studier er vansker med å finne relevant arbeid, en nærmest tredobling fra elleve prosent i 2023.

Stipendiat ved Ifi Petter Mæhlum merker selv en markant endring i forventninger fra arbeidslivet siden han startet på bacheloren i informatikk i 2016.

– Inntrykket mitt er at det har gått inflasjon i grader generelt. En bachelorgrad virket tilstrekkelig da jeg startet på universitet. Noen år senere var spesialisering kravet, men en mastergrad i dag gjør nok at man stiller dårligere enn før.

Det har gått inflasjon i grader

Petter Mæhlum (36), stipendiat ved Institutt for informatikk

Mæhlum har erfaring fra både Humanistisk og Matematisk-naturvitenskapelig fakultet, og savner en nyansering i omtalen av teknologistudier sammenlignet med andre disiplinorienterte fag.

– Ser man informatikk på linje med humaniora, kan det forstås som en del av folkeopplysninga, i den grad man sitter igjen med generelle ferdigheter som er nyttig i arbeidslivet.

Mæhlum påpeker at teknologiutdanning aldri vil være unyttig, selv om graden ikke kan brukes som et umiddelbart frikort for ansettelse.

Motgang i forbigående

Wiers-Jenssen understreker at ledigheten blant realfags- og teknologiutdannede i hovedsak dreier seg om et overgangsproblem.

– Teknologi pleier å svinge med konjunkturer, og vi vet fra kandidatene med realfags- og teknologiutdanning at de aller fleste kommer seg inn på arbeidsmarkedet etter et par år, sier han og avslutter:

– Real- og teknologikompetanse vil utvilsomt være tiltrengt i nær og fjern fremtid, tross kortsiktige svingninger i arbeidsmarkedet.

Kandidatundersøkelsen 2025

+ Nifu publiserer Kandidatundersøkelsen for høyere utdanning annen hvert år, på oppdrag fra Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse (HK-dir)

+ Invitasjonen sendes til nyutdannede fra alle landets universiteter og høyskoler, utenom Handelshøyskolen BI

+ I 2025 ble undersøkelsen distribuert til 15 986 personer, der 4286 svarte, som gir en svarprosent på 27 prosent

+ Hovedrapporten med fordypende analyser, blant annet om hvordan KI påvirker arbeidssituasjonen til nyutdannede, publiseres sommeren 2026

ANNONSE:

Det er for få kvinner som studerer matematikk.

Derfor trengs det mer støtte.

Nå søker vi ildsjeler som bruker fritiden og energien sin på lokale aktiviteter som inspirerer barn og unge. Med pågangsmot og lidenskap får man til mye, men ofte er det de små tingene som står i veien for å få til noe skikkelig stort. Og det koster penger.

Nå deler vi ut 10.000 eller 100.000 kroner til hundrevis av lokale initiativer. Så uansett om du er en del av et fotballag, en kodeklubb, et korps, eller driver med noe vi aldri har hørt om, vil vi høre fra deg.

→ Søk på equinor.com/stotte innen 30. april

Studentorganisasjonen Jenter Teller, mottaker av Equinorstøtten

Søker etter bedre

KULTUR

Kulturredaktør: **Herman Osnes Opdal**
herman-oo@hotmail.com 413 69 109

Kristen, muslim, ateist, eller alt på en gang

I debutboka *Jeg, en kristen-muslimsk ateist* tar Ali Jones Alkazemi (25) oppgjør med klassiske konverteringshistorier.

SPENNINGER: Ali Jones Alkazemi (25) er mest interessert i motstanden som oppstår mellom ulike religioner, og hvordan de korrigerer hverandre.

Religion

Tekst Amalia Sanchez Knotten
Foto Shilan Sari

– Jeg kan alltid angre etterpå, så la oss kjøre på.

Det sier Ali Jones Alkazemi (25) om dagen for ett år siden, da han bestemte seg for å døpes som katolikk.

Det siste året har man sett en økning i bibelsalget, en økt deltakelse blant unge i hverdagsgudstjenester, samtidig som Den katolske kirke i Norge melder at flere unge menn konverterer til katolisismen. I både protestantiske menigheter og Den katolske kirke snakkes det om en ny veksel blant unge.

Skal man tro samfunnsforskerne, kan det skyldes at unge søker mot trygghet, stabilitet og tradisjon i en stadig mer urolig samtid. Men Ali Jones Alkazemi, doktorgradsstipendiat på Det teologiske fakultet (TF) ved Universitetet i Oslo (UiO), og aktuell debutant med boka *Jeg, en kristen-muslimsk ateist*, har et annet perspektiv.

Fra islam til kristendom?

Universitas møter Alkazemi på kontoret han deler med andre forskere ved Det teologiske fakultet på Blindern. Vinduene står åpne, og utenfor svaier trærne i vårsola. Her inne, mellom overfylte bokhyller og slitte lenestoler, har Alkazemi brukt utallige timer det siste året.

Vanligvis kommer han på kontoret klokka åtte på morgenen og drar hjem rundt åtte om kvelden. Så lange har dagene måttet være for at han skal klare å kombinere livet som både forfatter og doktorgradsstipendiat.

Resultatet av arbeidet ble boka *Jeg, en kristen-muslimsk ateist*, en bok som begynner med historier om Alkazemis oppvekst i et muslimsk hjem, og slutter med dåpsdagen i Den katolske kirke.

Jeg har bakgrunn som fattig utlendinggutt, og så er det folk der med bunad

Ali Jones Alkazemi (25), doktorgradsstipendiat og forfatter

Boka slutter kanskje i kirken, men for Alkazemi er det viktig at ingen tror at boka handler om å finne etterlengtet fred og trygghet gjennom å døpes. Sånne bøker finnes det ifølge ham nok av.

– Sånne grusomme bøker som det her, sier han, og leter i bokhylla etter en kopi av *Veien: Fra koranskole til folkekirke*, av den dan-

ÅPENT: Alkazemi (25) vokste opp i et muslimsk hjem der de alltid har diskutert tro åpent.

ske forfatteren Naser Khader. For Alkazemi er *Veien* et eksempel på alt han *ikke* vil at boka hans skal være: En historie om hvordan en ulykkelig muslim fant veien inn i en perfekt kirke.

Dåp og tigerbalsam

For Alkazemi har virkeligheten

NYANSERT: Alkazemi sin trosreise har gått fra islam, via ateisme til å være døpt katolikk. Men han vil ikke definere religiøsiteten sin for tydelig.

vært langt mer komplisert. Blant annet, forteller han, var dåpsdagen hans alt annet enn rolig.

– Jeg kjente at jo nærmere jeg kom, jo lenger unna ville jeg være, sier Alkazemi. Han kjente en veldig motstand i kroppen.

– Jeg husker at jeg snakket med en nær venn og sa, «Katolikker er jo gale. Skal jeg virkelig bli katolikk?»

Likevel bestemte han seg for at han skulle døpes. Det var en rask prosess.

– De brukte en liten skål til å helle litt vann i håret mitt, så smurte de noe på panna mi. Det luktet tigerbalsam.

Og så var det gjort. Motstanden han kjente på, forteller Alkazemi, kjentes litt som spenningen man føler for man står ved en viktig terskel. Litt som å balansere på kanten av en klippe. Følelsen ga ham lyst til å ta sats.

Verden som et geitenys

For Alkazemi har motstand alltid vært en del av trosopplevelsen. Han vokste opp i en familie som praktiserte sjaislam. Som barn ble

han fortalt at Gud var størst, og menneskene små i forhold. Han hørte tidlig et kjent sitat fra profeten Muhammeds fetter, Ali ibn Abi Talib, om akkurat *hvor* små: Verden, skal han ha sagt, er intet mindre enn et geitenys.

Det var noe med den ideen som lugget for Alkazemi. Om verden var så liten, hadde egentlig noe av det han gjorde som menneske, noe å si? Og er ikke en skapning som er så stor, litt langt borte, og litt for overlegen? Som ungdom fikk han også flere venner som ikke var religiøse, og beveget seg gradvis mot en ateisme preget av nihilisme, en filosofisk retning som argumenterer for at lover er uten objektiv mening, hensikt eller vesentlig verdi.

– Tittelen på boka er jo *Jeg, en kristen-muslimsk ateist*. Men skulle jeg lagt til noe annet der, kunne jeg nevnt nihilismen òg.

Den store interessen for nihilismen kom da han gikk på ungdomsskolen. Ideen om at verden var liten i forhold til Gud, ble til ideer om at livet egentlig er meningsløst i det store bildet, og at handlingene man gjør har lite å

si. Dette er tanker som Alkazemi fortsatt er interessert i, både som del av kristendommen og islam. Men den absolutte nihilismen gikk han gradvis vekk fra.

Religion som poesi

Jeg fikk noen veldig gode erfaringer etterhvert som jeg ble ungdom, forteller han om årene etter, da han gikk på videregående.

Det er jo veldig rom for å være emo der

Ali Jones Alkazemi (25), doktorgradsstipendiat og forfatter

– Jeg ble behandlet veldig godt av folk, og jeg begynte å erfare mye mer at folk var glad i meg, og ønsket at jeg skulle være til stede. Man klarer liksom å ikke ville dø, da. Og å

synes at alt er så dritt hele tiden.

Han forteller at noe av det han begynte å gjøre, var å kanalisere ideer om nihilisme inn i religion.

– Det blir til en slags poesi om hvor meningsløst livet er, og hvor idiotisk og uforutsigbar Gud er, på en måte. Og det kunne bli en slags litterær virkelighet jeg levde i.

Det var på den samme tiden han begynte å interessere seg for kristendommen. Kjæresten Alkazemi hadde på videregående, var fra en kristen familie. Det begynte med at han interesserte seg i kristne trosspørsmål for å kunne utfordre henne. Gradvis oppdaget han at det fantes ting i kristendommen som også genuint interesserte ham.

Alkazemi smiler mens han blant annet snakker om delen av Det gamle testamentet som man kaller Klagesangene.

– Det er jo veldig rom for å være emo der.

Fraværet av brytninger

I boka snakker han om både kristendom, islam og ateisme. Likevel legger Alkazemi vekt på at det ikke er en bok som handler om å forlate en religion for en annen, eller å bryte med sin muslimske familie.

– Det er mange som har vært veldig interessert i at jeg skal ha en type krangel med familien min, sier han og fortsetter:

– Det har egentlig plaget meg før. Jeg har møtt kristne som får vite at jeg har muslimsk bakgrunn, så blir de med en gang sånn «Fy faen, går det bra med deg?»

For Alkazemi ble det en slags spenning mellom en omverden som forventet at han måtte bryte med familien, og den faktiske realiteten: Han og familien har snakket om og diskutert troen hans åpent i alle år.

– Har familien lest boka ennå?

Han ler litt.

– Nei, de leser ikke. Men jeg har gått gjennom stedene der jeg nevner dem. Jeg er veldig opptatt av at de vet at det er fine ting jeg skriver om dem. Jeg håper de virker veldig kule når man har lest den.

Følelsen av å føle seg fremmed og ikke helt forstått i Den norske kirke, gjorde imidlertid at Alkazemi så til andre steder for å utforske kristendommen.

– Jeg liker å gå i Den norske kirkes gudstjenester, det er fint det òg. Men jeg har bakgrunn som fattig utlendinggutt, og så er det folk der med bunad. Jeg føler de klassemotsetningene veldig hardt.

En «restkirke»

På tross av at det er mye han er uenig med i den katolske kirken, forteller Alkazemi at stemningen der er en annen. De fleste katolikker i Norge har enten konvertert i løpet av de siste årene, eller har bakgrunn fra andre land. Resultatet er en kirke der det føles som alle har til felles at de kommer fra andre steder.

– Det var en katolikk jeg snakket med, som sa at den katolske kirken var en «restkirke», og at det var derfor hun ble medlem. Det tenker jeg er veldig presist.

På tross av at det er et fellesskap

TERSSEL: Alkazemi kjente seg usikker på dåpsdagen, men bestemte seg for å døpes inn i Den katolske kirke.

rundt annerledesheten, er det mye i den katolske kirken Alkazemi ikke er enig i. Blant annet snakker han om det han opplever som et tydelig høyrekonservativt miljø innenfor kirken, og unge menn som blir dratt mot kirken på grunn av konservative politiske idealer.

– Det er jo det som har vært mitt største problem, vil jeg si. Det er noen av dem jeg føler jeg ikke kan ta en kopp kaffe med en gang, fordi det blir så intenst politisk.

Kristen, muslim, ateist, nihilist

Når Alkazemi blir spurt om at han angrer på at han ble døpt, eller om han fortsatt vil identifisere seg som katolikk, trekker han på skuldrene.

Jo nærmere jeg kom, jo lenger unna ville jeg være

Ali Jones Alkazemi (25), doktorgradsstipendiat og forfatter

– Jeg vil ikke noen gang si til en journalist at jeg identifiserer meg selv som muslim, katolikk eller kristen. Det høres ut som det er en allergi eller noe. Det blir for enkelt.

Han forteller at noe av målet med boka er å bevare det han kaller for en «ålethet»: Følelsen av at det er vanskelig å definere troen hans innenfor klare rammer, og at det er okay.

Det han er mest interessert i, er spenningene og motstanden som oppstår mellom ulike religioner og livssyn – og hvordan de korrigerer hverandre.

For Alkazemi er det viktig å understreke at hans trosreise ikke bare handler om ham selv:

– Jeg er et produkt av samfunnet. Jeg er et produkt av trender, av kulturen vår og av trendsifter på internett.

Målet med boka er å si noe om nettopp det: Hvordan tro, og oppfatning av tro, påvirkes av et samfunn i stadig endring. Og hvordan det kan lede til en trosreise som ikke er så rett frem som man kanskje skulle tro.

DEBATT

Idé- og debattredaktør:
edvinvelle@gmail.comEdvin Velle
983 10 619

KJØR DEBATT

Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Byråkratiets labyrint

Etter å ha lest artikkelen «Sensor ga feil karakter: Endte opp med en dårligere etter klage» i Bergens studentavis Studvest, ble jeg minnet på romanen *Slottet* av Franz Kafka.

I boka ankommer hovedpersonen K. en landsby underlagt et gåtefullt slott som ruver over alt. Han forsøker å få bekräftet jobben han angivelig er sendt for å gjøre, men møter bare et virvar av uklare beskjeder, byråkrati, stengte dører og personer som ikke gir noen klare svar. Han vet aldri hvem han skal snakke med, hva som gjelder, eller hvordan han skal komme videre. Hele systemet er uoversiktlig, autoritetene utilgjengelige og et hvert forsøk på fremgang leder bare i dypere forvirring.

I likhet har en student fra Norges Handelshøyskole (NHH), som Studvest har grepet fatt i, i snart fire måneder vært i en slående lik situasjon som i romanen.

Studenten som ønsker å forbli anonym fikk i høst en karakter D – noe helt annet enn

forventa. Og da han klagde inn og ba om begrunnelse fikk han høre noe oppsiktsvekkende; sensorene innrømmet å ha satt feil karakter. Det skulle heller ha vært en B.

Studenten visste ikke hvem han skulle kontakte – på lik linje med dem i eksamenskontoret og i administrasjonen. Ingen «var rett person å snakke med». Til slutt sendte han bare inn en «formell klage», som det gikk flere måneder før han fikk svar på.

Svaret skapte på nytt enda mer forvirring – da karakteren plutselig var satt til en C. NHH har ikke valgt å kommentere saken.

Det kan oppleves helt håpløst i møte med massive byråkratier. Når ingen tar ansvar, og systemet fremstår mer som en labyrint enn en løsning, er det ikke rart at studenter står igjen like forvirret som K. i *Slottet*. Spørsmålet er ikke bare hva som gikk galt i denne saken, men hvor mange andre som møter det samme – uten å bli hørt.

Av Eddy

Ukas overhørt

Opplevde noe ulovlig irriterende i dag. En som *farta* noe så det stank på bussen 06:45 på en mandag!

Lektorstudent

Foreningsstyret har bestemt at foreningsstyret slipper å betale

AHO-student

Husk at det er lov å eksistere uten å rettfærdiggjøre eksistensen med produktivitet

Sosiologstudent

DEBATTREGLER I UNIVERSITAS

Har du overhørt/lest noe artig/forferdelig/overraskende blant dine medstudenter?

Vil du få din mening på trykk i Universitas?

Send innlegget ditt på e-post til

debatt@universitas.no

samt på hvilket universitet/hvilken høyskole du overhørte det.

Alle sitater blir publisert anonymt.

■ Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende

■ Vi forbeholder oss retten til å forkorte innlegg

■ Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17

■ Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

■ Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

FOTO: PHILIP A. FORTNAM / US NAVY

Systemendring eller lappeteppeløsninger?

Norge skal fornye bistandspolitikken i en verden preget av økende ulikhet og gjeldskrise. Skal vi lykkes, holder det ikke med mer bistand – vi må endre systemene som gjør den nødvendig.

Bistand

Kira Connolly Dahlin,
sentralstyremedlem i
Changemaker
Ragnhild Bergli, leder i
Changemaker

Regjeringen lager nå en ny kurs for norsk bistands- og utviklingspolitikk, med det som har fått navn *Prosjekt Vendepunkt*. Utenriksdepartementet har invitert til en bred debatt, med innspillmøter og konsultasjoner fra organisasjoner, akademia, diaspora og fagmiljøer gjennom våren 2026. Målet er å samle inn de beste analysene og rådene før en stortingsmelding skal legges fram for Stortinget under vårsesjonen i 2027.

Denne storsatsningen på utviklingen av Norges bistand, solidaritet og internasjonalt samarbeid skal sikre at Norge kan gjøre størst mulig forskjell, i en verden totalt endret geopolitisk og finansielt. Under åpningstalen ved lanseringen av prosjektet 6. mars, oppfordret statsministeren til å stille skarpe spørsmål. Dette gjør Changemaker med glede, og begynner med en helt essensiell diskusjon: Hvordan kan bistanden best innrettes for å fase seg selv ut?

Tross stor debatt, kan vi med sikkerhet si at bistand funker, samtidig som ikke all bistand er like bra. Vi må spørre: Hvorfor er det fortsatt så stort behov for bistand? En nøkkelfaktor i analysen er mangelen på systemendring. I Afrika, kontinentet hvor flest av verdens fattigste bor, bruker land gjennomsnittlig 150 prosent mer penger på å betjene gjeld enn på utdanning, helse og sosial velferdsordninger til sammen. Samtidig forsvinner det mer penger ut av kontinentet i form av kapitalflukt, enn det kommer bistandspenger inn.

Urettfærdige maktstrukturer, både økonomiske og politiske, opprettholder og reproducerer fattigdom, ulikhet og urettferdighet. Kun bistand vil ikke være nok til å løse disse enorme utviklingsutfordringene. Større politiske systemendringer må til, og her kan Norge utgjøre stor forskjell.

Den globale gjeldskrisen, samt urettferdige øko-

nomiske systemer som setter profitt foran mennesker og muliggjør kapitalflukt, skaper høy ulikhet. Dette gjør kampen mot fattigdom mye vanskeligere. Det er nettopp slike sammenhenger vi må anerkjenne og ta tak i for å oppnå målet med bistanden. Å redusere ulikhet med to prosent globalt, sammen med en økonomisk vekstrate på to prosent, vil ifølge den ideelle organisasjonen Oxfam kunne utrydde fattigdom globalt hele 144 år raskere, enn en økonomisk vekstrate på to prosent alene. Slike eksempler viser hvor ekstremt viktig det er å drive med utviklingspolitikk, som faktisk har som mål å gjøre bistanden overflødig og skape solid endring.

Utviklingsbehovene er akutte, men løsningene må være varige. Grunnen til at vi fremdeles trenger bistand, er fordi vi ikke har tatt nok tak i de strukturene som bidrar til bistandsavhengigheten. Skal den norske utviklingspolitikken ha effekt, må den bygge på tre grunnpillarer: For det første må vi bidra

til politisk endring som fjerner strukturene som reproducerer fattigdom og ulikhet. For det andre må vi styrke lokalt sivilsamfunn, det er de som skal bære samfunn videre når bistanden fases ut. For det tredje må Norge være en tydelig internasjonal normbærer for rettigheter. Disse prioriteringene vil kanskje ikke føre til de raskeste resultatene som Norge kan smykke seg med, men det

er likevel dette som skaper varig utvikling.

Regjeringen har selv understreket at vi må prioritere det som skaper utvikling, da må de tørre å stå i den prosessen det faktisk er. Effekten av *Prosjekt Vendepunkt* bør måles på hvordan det har bidratt til å gjøre verden mer rettfærdig når dagens unge har blitt pensjonister, ikke bare på hva det leverer i løpet av én regjeringperiode.

For å gi et svar til regjeringens ønske om innspill fra unge og organisasjoner, vil vi i Changemaker vektlegge akkurat dette. Som studenter som vil jobbe for strukturelle endringer av global urettferdighet, ønsker vi utviklingspolitikk som bygger rettfærdige systemer, ikke bare lappeteppeløsninger. Bare slik kan vi sikre at bistanden på sikt blir overflødig, og søke ekte rettfærdighet for verdens mennesker.

debatt@universitas.no

Større politiske systemendringer må til, og her kan Norge utgjøre stor forskjell

Regjeringen ødelegger unges mulighet til å kjøpe bolig

Det har lenge vært kjent at boligprisene i Norge vokser mer enn lønnsøkningen. For unge som ønsker å komme inn på boligmarkedet betyr dette én ting: At drømmeboligen blir stadig lengre unna.

Boligpolitikk

Helene Brox
i Unge Høyre

Til tross for økende boligpriser, senker Arbeiderpartiet skattefradragssatsen på Boligsparing for ungdom (BSU), som er ett av de viktigste og mest treffsikre tiltakene vi har for å hjelpe unge inn i boligmarkedet.

Som ny student drømmer jeg om å kjøpe egen leilighet. Å ha et lite sted som kun er mitt, hvor jeg kan innrede som jeg selv vil, og selv få bestemme fargen på veggen. Men den boligdrømmen virker nærmest uopnåelig.

Det er ingen hemmelighet at studenter ikke er samfunnsgruppen med best råd, og sparing i BSU har derfor aldri vært viktigere for oss studenter som drømmer om egen bolig. BSU-ordningen har i tiår hjulpet studenter, lærlinger og unge med nettopp å kjøpe sin første bolig.

Ikke bare har BSU-kontoer høyere rente enn ordinære sparekontoer, men de sikrer også at unge arbeidstakere sitter igjen med mer av sine egne penger gjennom skattefradrag. BSU-ordningen har vist at storsamfunnet ønsker at unge kommer inn i boligmarkedet.

Ved å redusere skattefradraget

på BSU sender Arbeiderpartiet imidlertid en klar beskjed til oss unge: Det lønner seg ikke å spare til bolig.

For et parti som påstår at de kjemper for «vanlige folks tur», virker dette svært selvmotsigende. For hvem er det som faktisk rammes av å redusere skattefradraget i BSU-ordningen? Det er ikke de som får drahjelp av mamma og pappa gjennom forskudd på arv eller kausjon på lån. De som rammes er unge som er avhengige av å spare til bolig alene.

Dette står stikk i strid med Arbeiderpartiets egen politikk. Skal det lønne seg å eie egen bolig i en

tid der både boligpriser, matpriser og strømpriser har økt, burde det være en selvfølge å gjøre det mer attraktivt for unge å spare til bolig. Men med Arbeiderpartiet i regjering, blir veien til egen bolig vesentlig tyngre for mange unge.

Skal vi sikre at flere unge klarer å kjøpe drømmeboligen, må vi også øke boligbyggingen, slik at boligprisene går ned, særlig i de store byene våre. I tillegg bør eiendomsskatten og dokumentavgiften reduseres eller fjernes.

For et parti som påstår at de kjemper for «vanlige folks tur», virker dette svært selvmotsigende

Vi bør heller styrke BSU-ordningen, slik at flere unge får en reell mulighet til å eie sin egen bolig. Å øke skattefradraget og sparegrensene vil gi et tydelig insentiv til sparing og gjøre det lettere for unge å komme inn på boligmarkedet.

Boligpolitikk handler i bunn og grunn om hvilke muligheter unge skal ha. Det skal lønne seg å spare. Det skal lønne seg å jobbe. Og det skal lønne seg å eie egen bolig.

debatt@universitas.no

Samtykkeloven: fordi det ikke bør være pulsklokkers oppgave å bevise voldtekt

Høyby-saken viser et paradoks i norsk voldtektslovgivning: Hvorfor vurderes søvn og bevisstløshet – men ikke samtykke?

Samtykkelov

Malin Heian, saksbehandler i JURK
(Juridisk rådgivning for kvinner)

Rettsaken mot Marius Borg Høyby har preget mediebildet i mange måneder. Ett av tiltalepunktene mot Høyby er voldtekt. I den forbindelse har søvneksperter Ståle Pallesen vært innkalt for å belyse hvorvidt de fornærmede

sov. Det rettslige bevistemålet var om kvinnene var bevisstløse da den seksuelle omgangen med Høyby fant sted. Samtidig trådte den nye samtykkeloven i kraft sommeren 2025. Hvorfor er det da ikke et spørsmål om samtykke

i Høyby-saken?

Grunnen er at straffebestemmelser ikke har tilbakevirkende kraft. Det vil si at det er det gamle regelverket man må forholde seg til i voldtektsvurderingene i Høyby-saken. Det store fokuset på søvn i Høyby-saken illustrerer godt hvordan bestemmelsen ikke samsvarer med den alminnelige oppfatningen av hva som er voldtekt.

Etter den gamle straffeloven § 291 kunne man kun straffes for voldtekt dersom den seksuelle omgangen enten inkluderte «vold eller truende atferd», eller hvis den utsatte var «bevisstløs eller av andre grunner ute av stand til å motsette seg handlingen». Dette betyr i praksis at dersom offeret forholdt seg passiv på grunn av frykt, gråt, eller ropte «stopp» er ikke dette noe som anerkjennes som voldtekt etter den gamle voldtektsbestemmelsen.

Høyby-saken illustrerer derimot at det ikke nødvendigvis er nok at den utsatte har vært ruset og inn og ut av søvn for å dømmes etter den gamle voldtektsparagrafen under

vilkåret om bevisstløshet.

Loven som den er i dag, er derimot bygd på en samtykkebasert løsning. Bestemmelsen skal nå ta høyde for at kun «ja betyr ja», som i praksis handler om at det er den aktive part sin oppgave å forsikre seg om at også den andre ønsker å delta. Samtidig reflekterer bestemmelsen at «nei betyr nei», ved at det vil virke straffeskjerpene

tekt er et stadig økende samfunnsproblem, skulle det bare mangle at straffebestemmelsen om voldtekt har en definisjon som er i tråd med den alminnelige rettsoppfatningen.

Høyby-saken er likevel en av mange voldtektssaker som fortsatt må vurderes etter den gamle straffebestemmelsen på grunn av at hendelsene skjedde før lovendringen trådte i kraft.

Høyby-saken illustrerer at det ikke nødvendigvis er nok at den utsatte har vært ruset og inn og ut av søvn for å dømmes

dersom fornærmede gir uttrykk for å ikke ønske den seksuelle omgangen.

Bevisituasjonen i voldtektssaker er kompleks. Den nye samtykkeloven vil ikke endre det faktum at det i de fleste tilfeller kun er to personer til stede når handlingen finner sted. Men når statistikken viser at vold mot kvinner og vold-

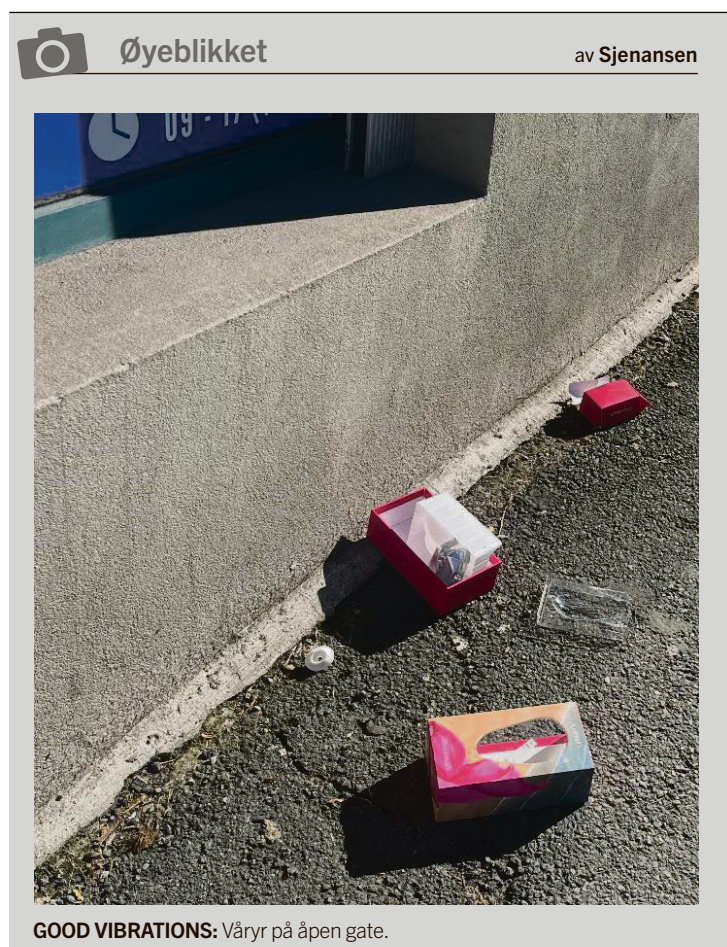
Men den nye samtykkeloven vil forhåpentligvis ha en forebyggende effekt og tydeliggjøre at det å ta seg til rette uten hensyn til den andre parten ikke er greit. Vi i JURK mener det ikke er pulsklokker og søvneksperter sin oppgave å bevise at voldtekt har funnet sted. Samtykkeloven er et steg i riktig retning.

debatt@universitas.no

Ukas sitat:

En ettermiddag i påsken satt jeg og så på Youtube tre kvarter i strekk

Morgenbladets bokansvarlig Arne Borge

Øyeblikket

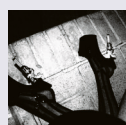
av Sjenansen

GOOD VIBRATIONS: Våryr på åpen gate.

Anmelderredaktør: **Julia Bueso**
juliakbueso@gmail.com 482 46 820

ANMELDELSER

Universitas anbefaler

KLIKK9 – «VENT LITT (feat. Hadi)»
Upolerte diamanter med uimotståelig energi**Lucy La Dusk, Sa_G, Simone Alysia – «Dead Dreams»**
Mørk og suggererende beat, og en effektiv kontrast mellom luftige vokaler og rapping

Universitas anbefaler

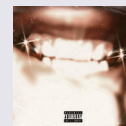
Ozzi – «HOLD MEG FAST (Med Philip Emilio)»
En tynn suppe av en tekst, kokt på floskler**Vidar Villa, Swingklubben – «Utepils»**
Et herlig budskap som fortjener bedre innpakning enn denne irriterende melodien

Plate:

Kongen uten klær

Bully kunne representert hva Kanye har blitt, men beviser heller at mannen er *lost*.**Bully**Hvem: Kanye West / Ye
Hva: Album
Sjanger: Hiphop
Plateselskap: YZY / Gamma

Det er få mennesker i underholdningsindustrien som har blitt såpass store som Kanye Omari West. Siden 2004 har han sluppet dritbra album etter dritbra album. Men Kanye er ikke bare kjent for musikken sin, han er en karakter. Han stormer scenen på Grammy-utdelingen for å avbryte Taylor Swift, han sier slaveri var et valg, og bemerker at Hitler hadde noen poenger når det kom til jødene. Mannen er en løs kanon på dekk. Lenge har han klart å snike seg unna kontroversens alvorlige reprimander ved å slippe fantastisk, nyskapende musikk. *Bully* er ikke det.

Ideer uten gjennomføring

I kjent Kanye-stil er albumet stappfullt av ideer og energi. Åpningstracket «KING» er sterkt, og jeg smiler når jeg hører det for

første gang. Et sample fra en gudstjeneste kombinert med en hard *beat*? Til tross for at denne mer *gritty* versjonen av Kanye ikke er på topplisten min, så tenker jeg til meg selv at han har tatt seg selv og musikken seriøst her. «PUNCH DRUNK» har en herlig soul-sample som ryggrad, og senere på «WHITE LINES» har Kanye samlet Stevie Wonder sin versjon av «(They Long to Be) Close to You», men har på en eller annen måte klart å endre teksten Wonder synger. Jeg mistenker at KI har hatt en finger med i spillet.

Det er vanskelig å forstå hvordan han i alle dager har fått med seg etablerte musikere som CeeLo Green og Travis Scott etter alt han har sagt i det siste. Mannen har prestert å bli *persona non grata* i England, men har enda *pull* i gamet. «FATHER» som Travis er med på er kul, men mangler likevel *noe*. Om det er *beaten*, teksten eller strukturen som ikke fungerer er jeg usikker på, men det er bare ikke helt *der*. Jeg er rett og slett ikke overbevist.

Et album uten identitet

Det kan man faktisk si om de fleste sangene på *Bully*, noe som gjør at platen mangler identitet. *Bully* er hverken brutalt som *Ye-ezus*, eller personlig som *Ye*. Det føles heller som at albumet er i limbofasen mellom karakteren han nettopp var, og karakteren han kommer til å bli. Etter å ha hørt gjennom platen et par ganger merker jeg at jeg fremdeles glemmer sangnavn, tekster og melodier. Ingenting fester seg.

«BEAUTY AND THE BEAST» er for eksempel en søt liten sang jeg trodde jeg kom til å høre mer på etter første gang den strømmet gjennom airpodsene mine, men så gjorde jeg bare ikke det. Den var ikke god nok, i likhet med de andre sangene. Særlig sangtekstene mangler sjel og særpreg. Det hadde jeg aldri trodd jeg skulle tenke om Kanye West.

Middelmådighet er en kardinalsynd

Jeg var superfan av Kanye, helt frem til Nazi-æraen startet. Det gikk fra at jeg

fulgte med på alt mannen bedrev, til at han forsvant helt fra livet mitt. Begge *VULTURES*-albumene var rett og slett ikke mulig å høre på. *Bully* kunne vært et *statement*-album, som satte skapet på plass, og viste at de psykotiske anfallene er over for denne gang. Men albumet feiler av samme grunn som Kanye selv ofte feiler: mangel på disiplin.

Jeg kunne godkjent *Bully* om det var et sinnssykt dårlig album, som jeg ikke klarte å lytte gjennom, for da hadde han bevist for meg at han hadde *prøvd på noe*. Jeg hadde elsket om det var et dritbra et. I stedet for dette en kjedelig, helt middelmådig lytteopplevelse. Kanskje det er den sentimentale siden av meg som snakker, men vi som fans fortjener å få mer enn det Kanye gir – spesielt etter hvordan han har oppført seg de siste tre årene. Når musikken mister sin magi blir det vanskelig å skille kunsten fra kunstneren, for kunsten er kjedelig og kunstneren er jævlig.

August Søreide
anmeldelser@universitas.no

Film:

Lever opp til hypen

Med store stjerner på lerretet, og en eksperimentell og original regissør, er forventningene store. Romantiske klisjeer til tross, leverer Kristoffer Borgli et henrivende drama.

The DramaRegi og manus: Kristoffer Borgli
Hva: Film

The Drama har hatt det du mildt sagt kan kalle en vellykket markedsføringskampanje. Filmplakaten av en bebrillet og liksom-overrasket Robert Pattinson, og leken Zendaya som viser fram forlovelsesringen, med påskriften «You are hereby invited to *The Drama*» har vært å se overalt. Spennning knyttet til bryllupet, selve høydepunktet i Kristoffer Borglis fjerde spillefilm, startet på den måten lenge før publikum inntok setene sine i kinosalen.

Ventetiden er over

Vi møter Charlie og Emma uka før bryllupet deres. De er travelt opptatt med alle slags bryllupsforberedelser som kommer med å være et vellykket par i en forstad til Boston. Emma, spilt av Zendaya, er full av påfunn, åpen og likefram, mens Charlie, spilt av Pattinson, utfyller henne med å være mer betenksom, men likefullt skarp og sjarmerende.

Det er en nesten for harmonisk verden vi trer inn i: Emma og Charlie jobber begge

i kultursektoren, bor i et *townhouse* med vindeltrapp og hyller på hyller med bøker, og møttes ved at Charlie sjekket opp Emma på kafé på sosialt klønete vis... Hva kan gå galt?

Under en middag med formålet å smake seg gjennom menyen og vinen til bryllupet, innrømmer Emma og Charlie og deres beste venner, parene Mike og Rachel, spilt av Mamaodou Athie og Alana Haim, det verste de noensinne har gjort etter tur.

Jeg var spent på om det verste Emma noensinne har gjort ville sjokkere i den grad at det rettferdiggjør den påfølgende krisen parene kastes ut i, og, vel, dramaet som følger. Heldigvis gjør det det. Borgli lykkes med å legge et spinnvillt premiss for historien i *The Drama*.

Romantikk møter en mørk og uklar fortid

Det er en tydelig utfordring til publikum i vendepunktet: Hva er det verste du noensinne har gjort? Vet du egentlig om det verste din partner noensinne har gjort? Hvor godt kjenner du partneren din? Spørsmålet holder Charlie våken om natten, og hindrer ham i å kunne jobbe, smile på bilder, ligge

med sin forlovede.

Filmen er full av romantiske minner fra forholdet. Det skaper en kontrast til mørke scener fra Emmas fortid, og Charlies forestillinger om hva Emma har gjort. Dette gir flere dimensjoner til fortellingen, samtidig som de uklare grensene mellom hva som er levd fortid og fantasi lar publikum lure på hvor drøyt det Emma har gjort egentlig er.

Pattinson er fantastisk som feige og analytiske Charlie, og spiller ham først som plaget, og så stadig mer ukontrollert, og framprovoserer både latter og gisp i salen.

Parets manglende evne til å prate sammen, og særlig Emmas motvillighet, gjør at spenningen mellom dem vokser seg større. Anspenheten mellom dem, og forviklingene som oppstår i alle Emma og Charlies relasjoner som følge av avsløringen. Det skaper et naturlig og oppslukende driv.

Borgli får fram vår trang til å heve oss over andre på imponerende vis ved at Charlie, Mike og særlig Rachel, fordømmer Emma. På samme måte fordømmer Emma Charlie når han mister sin moral av syne i skjær desperasjon ettersom bryllupet kommer stadig nærmere.

Suksess, tam eller balansert?

I Borglis tidligere filmer har han ofte tøyd strikken så langt at ubehaget blir så stort at man vrir seg i kinosetet. I *The Drama*

er det derimot mulig å kose seg som publikum. Rammene dette dramaet utspiller seg innenfor er en slags øvre middelklasse drøm. Betyr det at filmen egentlig er litt tam?

Emma og Charlie framstår på den ene siden som smålige, feige og uærlige, men også troverdige og elskverdige på den andre. Det er denne balansen som gjør at filmen lykkes. Det rettferdiggjør også langt på vei den polerte overflaten.

Problemet ligger derimot i at den umoralske handlingen Emma har begått aldri egentlig utforskes. Hver gang Emma og Charlie er i nærheten av å snakke ordentlig i dybden om det, trekker Emma seg og vil bare glemme det hele. Hun klarer ikke å reflektere over hvorfor hun gjorde som hun gjorde. Her ligger en uutnyttet mulighet. Fraværet av alvor, gjør at selv om enkelte fremstillinger av vold føles ekle, får vi ikke dykket inn i hva som driver mennesker til å begå slike handlinger.

Slutten henfaller til en slags klisje som gir meg følelsen av å være tilbake i den romantiske komedien. Det framstår som et slags frieri til et amerikansk publikum. Det er heldigvis ikke så mye at det gjør hverken Borgli eller filmen tam – *The Drama* forblir veldig, veldig god.

Ella Jørgenvåg Svendsen
anmeldelser@universitas.no

Ukas anbefaling

Balansenerve i ubalanse

Hvem: Sjøfarere Hva: Bli værende på båten Hvorfor: Unngå landsyke

Kroppen skjelder og verden spinner når du reiser deg opp. Etter å ha vært to døgn på et gyngende cruise kreves det en tilvenningsprosess før kroppen din er i vater igjen. Bli man egentlig mer landsyk enn sjøsyk? En venn av meg fortalte at det tok én måned før han ble vant til livet på ikke-gyngende grunn etter en tur med kielferga i fjor høst. Redselen for at det samme skal skje med meg overtar. Angeren er umiddelbar.

Ella Jørgenvåg Svendsen, journalist i Universitas

Jeg burde bare ha blitt værende på den gyngende båten. Det er det som er normalen fra nå. Jeg vil aldri bli en landkrabbe igjen. Det er bare én ting å gjøre: Dra til sjøs! Min anbefaling er å gjøre det til ditt nye hjem, skal du unngå landsyke!

En ny type båtstyrke

Hvem: Vindrikkere på danskebåten Hva: Hurtig konsumering av 2 ½ vinflasker Hvorfor: Nær døden-opplevelse

Første kveld på danskebåten. Jeg er vintørst og kjepphøy. Flaske etter flaske tømmes og lugarvorset forsvinner i tåken. Tror det er på tide å gi seg. Jeg våkner brått hostende, og myser ned på en illeluktende dam. Å spy i søvne er en ny opplevelse. Burde kanskje spist noe mer enn cashewnøtter til middag. Jeg er desperat etter å vaske opp før de andre returnerer, men blir kort tid etter vekket klamret fast til doskålen.

Casper Ingebretsen Hauen, journalist i Universitas

Ukas advarsel

Konsert:

Noe vilt skyter fart!

Villskudd gir en renessansefølelse for noe som lenge har vært en utdøende art i norsk musikk-fauna: band med både tekst og trøkk.

FOTO: ERIK DANIEL AUBERT

Slippkonsert for
Ingenting er forgjevesHvem: Villskudd
Hva: Konsert
Hvor: Parkteatret

Scenetilstedeværelse er et ord som nok står langt fremme i ordboka til Villskudd-frontmann David William Øynes på Parkteatret denne kvelden. Bandet har også flere ganger tidligere opptrådt med Valentourettes, et band bestående av musikere fra Joachim Nielsens tidligere band. For Øynes oser av både selvsikkerhet og selvironi, mens han står på scenen og i lange drag snakker om ting som både får publikum til å le og se forvirret på hverandre.

– Godtfolk! Roper han ut med en røst som er en sann folkemusiker verdig. Han minner jo en etterkommer av Jocke sjæl der han står. Full av både fyll og posei, snøvler han reinspikka tull. Vi ler like mye av ham som med ham, men det er jo hele poenget. Det skjer likevel noe med Øynes

når trommisen teller opp fire slag, og han blir skarpere enn kirurgens skalpell. Han er i sonen.

Kvalitet og variasjon

Konserten begynner med et brak. Bandet har hentet forsterkninger på perkusjon som gir en ekstra dimensjon i fremføringen. De er mange på scenen, men harmonerer godt. Det er sjelden å se en så samspilt gjeng dyktige musikere. Som en norsk versjon av Kent, enes vi om etter første låta. Men allerede på låt tre faller den sammenligningen litt flat. Det er duket for gitarist Carl Anders Sørheim å ta frontposisjon, og *spoiler alert*: Han gjør det med glans. «Flyttevisa» er en halsforklumpende låt, hvor Sørheims myke stemme og gitarstrenger av silke får lov til å flyte gjennom salen. Ingenting mindre enn rørende.

Konserten durer videre. Skjeletter som går i gaten, og sex i fylla. På samme måte som tekstene til Villskudd er vakre, er de minst like absurde. Er det poetisk, eller blir vi bare revet med? Villskudd ville kan-

skje sagt at det kan være begge deler.

Imponerende uspektakulært

Konsertopplevelsen er bunnsolid. Artistene er energiske, og musikken høres rent i lokalet. Publikum henger med, enten de står og danser i front eller vugger ved baren.

Det eneste i stand til å rokke ved en konsertopplevelse av denne art, er at låtene gjennomgående er nokså like. Det tar aldri helt av.

Men det gjør ingenting på en slippkonsert, når man aldri rekker å kjede seg heller. Vanskelig kan det kalles et sceneshow, men Villskudd inkluderer aktivt publikum i konserten sin. Vi føler at vi kommer inn på dem. At vi er deltakere, heller enn tilskuere.

Som eksempel kan nevnes når to blåseinstrumentbærende karer, iført mørk dress og solbriller, dukker opp på scenen.

– Nei, er det Blues Brothers?! uttrykker Øynes, som om han er like overrasket som oss. Eller når han skal tematisere at konserten finner sted den 9. april:

– I dag er det 86 år siden tys-

kerne prøvde å ... eller prøvde ... døm klarte det jo, men samma det!

Så inviterer han alle i en skål mot nazismen.

Når musikken holder god nok kvalitet, er det latterlig befriende å slippe video, pyro, konfetti og annet dill-dall. En gjeng genuine musikere fra Mjøsa i lettbeint prat mellom numrene er underholdende nok.

Ingenting blir som da

Konserten avsluttes med låta «Alt er annerledes», som riktignok ikke er fra deres nye album. I låta følges tittelnavnet opp med teksten «ingenting er som før». Dette tror vi kan bli en passende beskrivelse for Villskudds nære fremtid. Musikken høres fantastisk ut, og artistene er fulle av liv.

Er vi vitne til et kultband i sin spede begynnelse? Vi tenker så. Og, om ikke, så har vi kanskje med noe mye større enn det å gjøre!

Andreas Nesbø og
Erik Daniel Aubert
anmeldelser@universitas.noKulturkalender
uke 17 & 18

23–25/4 Novafest 2026

Hvert år arrangerer våre kollegaer i Oslos studentradio Radio Nova det de beskriver som Oslos beste studentfestival! Her håndplukker Nova *up and coming* artister til å spille på Chateau Neuf. Noen nevneverdige er Glassmanet, Kacper (også kjent som Safario), Gustav1000 og Marie Løvsås. Her kan du stifte bekjentskap med dine framtidige favorittartister, og være med på annet moro som musikkbingo, klesmarked og klubb! Det er mulig å kjøpe dagspass eller festivalpass til snille priser

Hvor: Chateau Neuf
Når: 23.–25. april

LØRDAG 25. APRIL 10-16
SØNDAG 26. APRIL 12-16

**BYENS HYGGELIGSTE
LOPPEMARKED**

Masse godbiter innen sport, klær, bøker, sko, bilder, isenkram, elektrisk, glass, leker og møbler.

Kafé med nydelig hjemmebakt og hyggelige priser.

Korpsset spiller.
Auksjon søndag 13:30

Støtt en god sak og hjelp oss med miljøvennlig og rimelig gjenbruk.

www.grefsenkolekorps.no

PRIO GREFSEN SKOLEKORPS
PÅ FACEBOOK OG INSTAGRAM

25–26/4 Loppemarked på
Grefsen skole

Endelig! Loppermarkedsesongen er i gang! Endelig kan du få tak i bedre og billigere bruktklær enn på Løkka, gammelt og sjarmerende servise, bøker med eselører og sykler med sjæl. 25. og 26. april kan du gå på skattejakt på Grefsen skole – nord i byen er innbyggerne pengesterke og loppene gode. Samtidig kan du få deg et billig sjokoladekakestykke som kaster deg tilbake tilbake til barndommen, slik Madeleine-kaken gjorde for Proust.

Hvor: Grefsen skole
Når: 25. og 26. april, kl 10–16 og 12–16

30/4 Blodrød blodklubb

Tuvas Blodklubb har etablert seg som fast inventar i byens uteliv, hvor frontfigur i Valkyrien Allstars, Tuva Syvertsen, inviterer ulike musikere og DJs fra inn- og utland til å spille. Torsdag 30. april er det duket for en blodklubb med musikere fra den norske og keltiske folkemusikkscenen, i anledning den røde dagen i året: 1. mai. Det kan finnes få bedre måter å varme opp til arbeidernes dag enn med quiz, danseskole og klubb!

Hvor: Riksscenen
Når: 30. april, kl 21–03

Neo-historisk Landsmøte!

Denne uka kunne Universitas lesere få med seg at NSO har vedtatt akademisk boikott av Israel. Baksiden satte derfor sin skarpeste journalist på saken, og sendte ham ned til NSOs landsmøte på Grini i Bærum.

– Blod og jord, mine brødre og søstre! Vel møtt til NSOs landsmøte!

Slik lød NSOs leder Eva Franco Braun åpningstale. Veggene på Grini var dekket av røde sceneforheng, ikledd det eldgamle buddhistiske tegnet for lykke.

– Vi er alle glade for at resolusjonen om boikott ble vedtatt. Tross jeg aldri var i tvil om vøterings utfall. Forklarer Fred Pærry, som representerer studentstyret ved NMBU.

– Allikevel blir det vemodig med forbud mot Soda-Stream-maskiner. De egn

seg godt for å piffe opp cava-en. Skyter Pærry inn, mens han drar seg i bukseselene.

Vøteringen over akademisk boikott ble historisk, det er kun andre gang en vøtering har vært enstemmig på landsmøtet.

– Det er første gang siden vi stemte over å innføre grunnslovsparagraf 2 i organisasjonsvedtekten, forklarer Braun.

– Jeg kan egentlig ikke tro at vi ikke har stemt over dette tidligere!

Så konkluderer landsmøte for Nazistisk Studentorganisasjon. På vei fra Grini klarer ikke journalisten å riste av seg følelsen av at noe ikke helt stemmer. Skulle ikke landsmøtet være i Tønsberg?

Av Richie

Ukas studentvin

GOSSIP-VIN: En nydelig dyp rødfarge, med lukt av krydrete solbær og bjørnebær. Vinen smaker ganske kraftig, og er både fruktig og syrlig. Den har preg av modne bær og urter, og et lite hint av lakris. Rødvinen er relativt tørr, en smule snurpete, men jo mer tid den fikk i glasset, desto varmere og mykere ble den i halsen. Smaken var likevel ikke for alle og enhver i panelet. Til tross for dette fikk den oss i et pratsomt humør. Rødvinsglasset ble et godt tilskudd i hånden, da det ble delt *gossip* på tvers av det kulturelle farvannet – alt fra *veneers* i fotballmiljøet til skuffende avsløringer om filmregissører. Dessverre blir prisen litt for stiv for vår lommebok. Dette er rødvinsflasken du fikk i gave en gang, som du aldri helt har visst når det passer seg å åpne – så du åpner den opp på et nachspiel.

Vinvalget skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

Gabriëlskloof Syrah 2023

Pris: 250,00 kroner

Land: Sør-Afrika,

Cape South Coast

Alkohol: 14,00 prosent

Gyri Høiset, vinanmelder i Universitas

Oslo er IKKE en studentby

Klagebrevet

av Fluthus Pang, jarl av Skien

I ukas avis skrives det om den første studentmeldingen noensinne i Oslo. Mens det for mange er en gladsak, finnes det andre syn på denne saken som ikke kom i avisa. Her legger vi frem en klage rettet mot Universitas-redaksjonen, for å opprettholde åpenhet.

Hælla, redaksjonen. Jeg skriver til dere fra en fet toppleilighet på Aker Brygge og tenkte litt på artikelen i avisen deres.

Fint at vi har fått en studentmelding, men når kommer egentlig jobbmeldingen? Fint at Oslo har 30 prosent av studentmassen, men sist jeg sjekket står faktisk Oslo for 90 prosent av arbeidskraften i hele Norge. Konsulentene alene står for over halvparten. Vi har konsulenter for ting de bare kan drømme om i Bergen eller Trondheim, (barnehagekonsulent, Kiwi-konsulent, konsulent-konsulent).

Meldingen tar igjen opp snakk om å bygge nye studentboliger som studentene kan leie, men hvor blir det av boligene vi som faktisk jobber kan kjøpe og senere leie ut. Det er dessuten helt meningsløst å bygge studentboliger, 20 prosent bor i studentbolig, det er nøyaktig de samme 20 prosentene som stryker på eksamen. Det gir åpenbart mening å prioritere de studentene som får *straight A's*; gi dem en million hver til å starte noe selv, så får du se at det atter blir velstand i denne byen. Men det er jo

bare om vi har lyst å gi vekk penger til studenter i det hele tatt. I stedet kunne vi subsidiert flere golf-simulatorer og andre ting som gjør det enklere å drive business i denne byen.

Også er det dette med akademisk boikott, det er jo litt fjernt, eller? Nå har det endelig blitt så syk stemning nede i Midtøsten at det renner inn penger på børsen, og da skal vi trekke ut? Hørt mye prat om å knytte studiestøtten til G, jeg vet ikke hva det betyr men det er nok ikke G for Gevinst, Gull eller Grunker.

Det største problemet er uansett at de tror at alle skal endre mening bare fordi en hel gjeng sto å ropte nede ved Stortinget. Vi med litt egenkapital har lært at det ikke nytter å være høylytte. Det beste er å ligge lavt og så bare håve inn. Hah! Kanskje det er en idé? Dere kan jo ta en hæv og fiske ut plast fra havet om dere er så engstelige!

Hvordan denne byen utvikles: Det er vår beslutning. Det er ingen som har klart å stoppe oss fra å kaste ut de fattige familiene på Løkka, Tøyen og Grønland, så hvorfor skal «studentboliger» stoppe oss?? Selv om det blir sånn så er det vi som ender opp med å bygge. Det kan dere trykke i avisa deres!

Med vennlig hilsen,
Fluthus Pang, jarl av Skien.

KVISS-KIRIAN

- Victor Orbán tapte valget i Ungarn etter 16 år ved makten. Hva heter den påtroppende statsministeren?
- Pils og politikk hører tydeligvis godt sammen. Hvordan har Mimir Kristjánsson og Morten Wold nylig dummet seg ut i fylla?
- Hva het stormen som nylig herjet på store deler av sørlandet?
- Hva heter filmatiseringen av romanen «Do androids dream of electric sheep», regissert av Ridley Scott?
- Hva var den første musikkvideoen som ble vist på MTV?
- Hvem var Arne Næss jr. (nevøen til filosofen Arne Næss) gift med fra 1985 til 2000?
- I hvilket land foregikk nellikrevolusjonen?
- Hva er navnet på Norges første oljefelt?
- I hvilket tiår ble giljotin sist brukt i Frankrike?
- Hva regnes juridisk sett som en religion i USA, en sekt i Frankrike og en bedrift i Sveits?
- Hvem er Artemis?
- Vi kjenner alle til Niel Armstrong og Buzz Aldrin, men hva het det tredje medlemmet av Apollo 11?
- Hvor mange mennesker har gått på månen?
- I hvilket land kan du ta den lengste kommersielle innenlands flyturen?
- I hvilket land kan du se pumaer spise pingviner?
- Hva står IPA for?
- Hvem i ledelsen ved Universitetet i Oslo sa dette i et intervju med DN i 2024: «Jeg er en av veldig få traktorlesber som faktisk kan kjøre traktor»
- Når og hvor ble det første vinter-OL avholdt?
- Hvilke to nordmenn deltok i golfturneringen The Masters?
- Hva forbinder disse? Peter Christen Asbjørnsen (50); Kirsten Flagstad (100); Kristian Birkeland (200); Sigrund Undset (500); Edvard Munch (1000)

av Kirian Helgeby, kvissmaster i Universitas

SVAR/DOM

- 0-4. Exphil på Bali:** Du kombinerer chille studier med sol og klamydia, og tar livet med ro. Det vises.
- 5-9. AST1010 – Astronomi:** Du er smart nok til å utnytte systemet som gratispassasjer, men dessverre stopper det der.
- 10-14. Juss:** Dette var bra, men det rakk ikke helt til topps ... Syt litt på Jodel.
- 15-20. Honours: WOW!** Du er sååå flink!!! Gratulerer! Men så er det kanskje ikke så rart, siden du har egen seksjon i biblioteket?

1. Peter Maygar 2. Mimir Kristjánsson sendte truende meldinger og Morten Wold fyltekjøte. 3. Dave. 4. Blade Runner. 5. «Video killed the radio star» av The Buggles. 6. Diana Ross. 7. Portugal. 8. Ekotisk. 9. 1970-tallet. 10. Sententologi. 11. Gudinnen for jakt, skog og dyr i gresk mytologi, og søsteren til Apollon. 12. Michael Collins. 13. 12. 14. Frankrike. Fra Saint-Denis, Réunion til Paris. Det er 9349 kilometer og tar 11 timer og 40 minutter. 15. Argentina. 16. India pale ale. 17. Ragnhild Hennum, rektor ved UIO. 18. 1924 i Chamoni. 19. Viktor Hovland og Kristoffer Reitan. 20. Serie VII-sedler, hovedmotiv (valør).

Rebus

av Emilf + ALIAS

HINT: Landsmøte. Send løsning universitasdesk@gmail.com
FORRIGE LØSNING: «Overtid er gå på do tid» Det klarte Tore B.